

DRAUGAS

LITHUANIAN WORLD-WIDE NEWS

ANTRADIENIS – TUESDAY, SAUSIO –JANUARY 19, 2016 • Vol. CVII Nr. 7 Kaina 1 dol.

PERIODICALS

NEWSPAPER – DO NOT DELAY – Date Mailed 01-18-2016

ŠIAME NUMERYJE:

Apie ką pasakoja sporto muziejus – 6 psl.

Gyvenimas yra gražus – 9 psl.

DRAUGAS
Mano laikraštis
nuolatinis,
patikimas,
mus rišantis.

Svarbiausia – tarptautinis saugumas

Roberto Dačkaus nuotr.

LR prezidentė Dalia Grybauskaitė, susitikusi su Lietuvai akredituotais užsienio valstybių ambasadoriais, padėjo NATO sąjungininkams, padedančioms užtikrinti Lietuvos saugumą, ir pabrėžė, jog NATO viršūnių susitikime Varšuvoje Lietuva sieks dar labiau sustiprinti gynybinius Alianso pajėgumus Baltijos šalyse ir sutrumpinti sąjungininkų reagavimo į grėsmes laiką.

Susitikime pirmadienį, sausio 18 dieną, taip pat aptarta tarptautinio saugumo padėtis, pasaulio ekonomikos tendencijos ir su kokiais iššūkiais tarptautinė bendruomenė bei Lietuva susidurs 2016 metais.

Prezidentės teigimu, nesiliaujant karinei agresijai prie Europos sienų ir jos viduje, augant tarp-

Lietuvos vadovė sveikina JAV ambasadorę Deborah McCarthy.
Martyno Ambrazo nuotr.

tautinio terorizmo grėsmėms, tęsiantis migracijos krizei, tarptautinio saugumo užtikrinimas išliks vienu svarbiausių iššūkių pasaulio bendruomenei.

– 3 psl.

Lietuva buvo pristatyta NY Times Travel Show

Sausio 2–9 dienomis New Yorko Jacob Javits parodų centre vyko didžiausia ir seniausia Šiaurės Amerikoje turizmo paroda New York Times Travel Show, kurią kiekvienais metais aplanko daugiau nei 28 tūkstančiai lankytojų. Joje dalyvavo ir Lietuvos atstovai.

Scenoje savo skambiu ir uždegančiu pasirodymu parodos dalyviams Lietuvą ir jos kultūrinį paveldą pristatė Centrinio New Jersey Lietuvių Bendruomenės apylinkės ansambliai „Viesulas“ (vadovė Onytė Žukauskienė) ir „Spindulėlis“ (vadovė Violeta Kundrotienė). Lankytojai buvo vaišinami „Šakočiu“ – mūsų kulinariiniu pasididžiavimu. Beje, vienas parodos apžvalgininkas pastebėjo, kad pirmą kartą šakočio jis paragavo ...Japonijoje! Na, išties, ar ne mažame pasaulyje gyvename?!

LR generalinio konsulato New Yorke info ir nuotr.

LR generalinis konsulas New Yorke Julius Pranevičius džiaugėsi puikiu grupių „Spindulėlis“ ir „Viesulas“ pasirodymu XIII Tarptautinėje New Yorko turizmo mugėje.

Išaušta tik tai rytas, kuriam mes patys pabundame – Henry David Thoreau

Algirdo Tarvydo foto parodos Lietuvos Respublikos Seime atidarymo akimirka. Iš kairės: kalba parodos autorius Algirdas Tarvydas, Seimo pirmininkė Loreta Grauzininė ir Janina Tarvydienė. Viliaus Jasinevičiaus nuotr.

Algirdo Tarvydo fotografijų apie Sausio 13-ąją paroda Seime

A. V. ŠKIUDAITĖ

Tarvydo pavardę Amerikos lietuviai jau girdėjo – praėjusį rudenį Tautodailės institutas Čikagoje buvo surengęs jo dokumentinio kino filmo apie tautodailę – sodus iš šiaudų – peržiūrą ir apie tai „Draugas“ (2015 m. lapkričio 12 ir 14 d. laidose) plačiai rašė. Šį kartą menininką pristatysime kaip fotografa. Jis sausio 12 d., Lietuvos laisvės gynimo 25-mečio proga, Seime (II rūmų galerijoje) buvo surengęs fotografijų parodą „Už Laisvę“. 1991 m. sausio karinės agresijos dienomis A. Tarvydas istorinių įvykių vietose ne tik filmavo, bet ir fotografavo. Lietuvos Respublikos Seimo kanceliarijos Informacijos ir komunikacijos departamento parlamentarizmo istorinės atminties skyriaus prašymu iš tūkstančių kadrų jis atrinko keletą dešimčių nuotraukų ir pirmą kartą surengė atskirą parodą. Parodą atidarė Lietuvos Respublikos Seimo pirmininkė Loreta Grauzininė, darbus pristatė Lietuvos fotomenininkų sąjungos pirmininkas Jonas Staselis, apie Sausio įvykių įamžinimą kalbėjo parodos autorius.

„Šiems įvykiams atminti per 25 metus publikuota nemažai knygų, albumų, dokumentų, liudijimų, sukurta filmų. Pasaulis ligi šiol nebuvo regėjęs tokio išsivadavimo. Ten, kur vadavosi tautos, liejosi kraujas. O Lietuvos revoliucija dainavo. Pasaulis stebėjosi, netikėjo ir žavėjosi. ...Sausio dienomis Lietuvos žmonės buvo labai gražūs ir šviesūs, išsivadavę iš kasdienio buities menkumo, pakilę virš savęs. Skambėjo giesmės, dainos, degė laužai ir viltimi šviėtė akys“, – sakoma A. Tarvydo parodą lydinčiame leidinyje. Pats fotografijų autorius Algirdas Tarvydas taip mena 1991 m. pradžios akimirkas: „Kino juostos turėjau nedaug, todėl su savimi nešiojau fotoaparatus. Važinėjau asmeniniu automobiliu ‘Žiguli’. Dažnai lydėdavo žmona Janina, nes jeigu mane nušaus ar sužeis, bus kam pagelbėti, pranešti. <...> metai bėgo, kiekvienas atmintyje saugome savo sukurta tų atmintinų įvykių paveikslą, mintis, jausmus, suprastas tiesas“.

Parodoje eksponuojamos 1991 m. sausio-vasario mėn. darytos nuotraukos, kurias pagal temas galima skirstyti į keletą pasakojimų: Aukščiausiosios Tarybos gynybos, sovietų kariuomenės užgrobtų Vilniaus televizijos bokšto bei Lietuvos radijo ir televizijos komiteto pastatų ir prie jų protestuojančių

Lietuvos piliečių istorijos, simbolinis Aukščiausiosios Tarybos kraštovaizdis – gynybinės barikados, kasami grioviai, užtvaros ir kiti apsaugai nuo sovietų karinės technikos šturmo skirti statiniai, parlamento prieigose kabinamais plakatais ir piešiniais skelbiamas ryžtas už Laisvę eiti iki galo...

Fotografijų autorius Algirdas Tarvydas gimė 1940 m. gruodžio 13 d. Kaune. Mokėsi Žagarės, Naujosios Akmenės mokyklose, Vilniaus kultūros švietimo technikume studijavo teatro režisūrą, mokslus tęsė Kinematografijos instituto Operatorių fakultete Maskvoje; dirbo Lietuvos kino studijos operatoriaus asistentu, operatoriumi, režisieriumi. Nuo 1977 m. yra Lietuvos kinematografininkų sąjungos narys. Nufilmavo 41 dokumentinį filmą, per 500 kino žurnalų ir sužetų, 40 kino žurnalų, sukūrė 26 autorinius kino žurnalus (buvo jų režisierius, operatorius, scenarijaus autorius). Nuo 1988 m. kuria autorinius dokumentinius filmus, rengia ir veda dokumentinio kino vakarus „Lietuvos istorija ir kinas“ ir kt. Gausus Algirdo Tarvydo filmų ir fotografijų archyvas saugomas asmeniniame, Lietuvos centriname valstybės, Lietuvos Respublikos Seimo kanceliarijos, Lietuvos radijo ir televizijos archyvuose.

1991 m. sausio dienų peizažas Algirdo Tarvydo akimis. Istorinės akimirkos prie Parlamento, Televizijos bokšto ir Radijo bei televizijos centro.

DRAUGAS

(USPS-161000)

THE LITHUANIAN WORLD-WIDE NEWSPAPER

Published on Tuesday, Thursday and Saturday except legal Holidays, Jan. 2nd, and Dec. 26th by the Lithuanian Catholic Press Society, 4545 W. 63rd Str., Chicago, IL 60629-5532.

Tel.: 773-585-9500. Fax.: 773-585-8284

Periodical class postage paid at Chicago, IL and additional mailing offices. Subscription Rates: \$150.00.

GARBĖS PRENUMERATA \$250.00

JAV – metams \$150.00 • 1/2 metų \$80.00 • 3 mėn. \$57.00

Pirma klase: kasdien – \$340.00 • visos savaitės \$240.00

Kanadoje (USD): – metams \$390.00 • 1/2 metų \$210.00 • 3 mėn. \$110.00

Užsakant į Lietuvą ir kitas užsienio šalis oro paštu – metams \$615.00 • 1/2 metų \$315.00

Į Lietuvą reguliariu paštu – metams \$120.00 • 1/2 metų \$66.00

TIK ŠEŠTADIENIO LAIDA

JAV – metams \$95.00 • 1/2 metų \$70.00 • 3 mėn. \$48.00

Kanadoje (USD) – metams \$150.00 • 1/2 metų \$120.00 • 3 mėn. \$75.00

Užsakant į Lietuvą ir kitas užsienio šalis: oro paštu – metams \$220.00 • 1/2 metų \$120.00

Į Lietuvą reguliariu paštu – metams \$70.00

Mąžindami pašto išlaidas, pakvitavimų už prenumeratą nesiuočiame.

„Draugo“ prenumerata yra mokama iš anksto.

Administracija dirba kasdien, nuo 8:30 iki 4:30, šeštadieniais nedirba.

Redakcija dirba kasdien, nuo 7:00 iki 3:00, šeštadieniais nedirba.

Vyriausioji redaktorė –

Ramunė Lapas

vyr.redaktore@gmail.com

Kultūrinio šeštadienio priedo redaktorė –

Renata Šerelytė

rainbow.vilnius@gmail.com

Redakcija už skelbimų turinį ir kalbą neatsako. Skelbimų kainos atsiunčiamos gavus prašymą, ką nors skelbti. Redakcija straipsnius taiso savo nuožiūra. Nenaudotų straipsnių nesaugoja. Siunčiant prašome pasilikti kopiją.

Administracijos el. paštas:

skelbimai@draugas.org

administracija@draugas.org

Nuo naivumo iki cinizmo

VIDMANTAS VALIUŠAITIS

Nors laisvės deklaraciją Lietuva paskelbė 1990 m. kovo 11 d., kovos už nepriklausomybės atkūrimą kulminacija, be abejo, įvyko 1991 m. sausį. Tai buvo neeilinis lietuvių atsparumo ir jų pasiryžimo ginti savo apsisprendimo teisę išbandymas, kurį pasaulis sekė sulaikęs kvapą. Kadangi matė nelygią Dovydo ir Galijoto kovą, kurios baigtį, racionaliai vertinant jėgų santykį, nuspėti nebuvo sunku.

Tūkstantinės minios, suplūdusios iš visos Lietuvos prie parlamento, giedojo, meldėsi ir laukė stebuklo. Tarsi prašydamos šilkmedžio: „išsirauk ir pasisodink jūroje“ (Lk, 17,5). Ir stebukas įvyko – tankai sustojo, Lietuva laimėjo. Galėčiau liudyti: mačiau, kaip šilkmedis pakilo ir bloškėsi į bekraščius vandenį...

Stebukas įvyko todėl, kad Lietuva buvo naivi kaip vaikas. Ir kaip tik dėl tos priežasties – savo nepatirties ir nelygstamo pasitikėjimo visais, kurie tarė jos vardą – turėjo tą išganingą tikėjimą. Mažą, nelyginant garstyčios grūdą, tačiau nepalaužiamą ir viltingą, esmingai pakeitusį jos likimą. Prieš visa tai turėtų nublankti mūsų pažiūrių skirtumai, politinės simpatijos ar antipatijos, asmeninių santykių emocijos.

Praėjo 25-eri metai nuo tų įsimintinų dienų. Šiandien galime savęs klausti: ar tas mažas garstyčios grūdelis, teikęs prasmės anam pasiryžimui ir įkvėpęs drąsos nesitraukti atgrežtų vamzdžių aki-vaizdoje, išaugo į didingą Tiberiados ežero pakrančių medį – simbolį žmogaus tikėjimo galios, paverčiančios fiziškai neįmanomus dalykus tikrais?

Į tą klausimą iš dalies atsako iškalingas faktas: Laisvės premija, simbolizuojanti ano tikėjimo išsipildymą, šiemet nebuvo teikiama. To vardo žymens prasmę nustelbė ilgus metus trunkančios neatlaidžios ir kerštingos politinės kovos pasekmės – ilgai nešiotos asmeninės nuoskaudos, politikų asmenybinis susmulkėjimas, pagiežingam revanšui atsivėrusi proga. Tai potėpis Lietuvą vairuojančio elito charakteristikai apie jo išminties ir politinio sąžiningumo išteklius.

Neįrodinėsiu, vertas Vytautas Landsbergis Laisvės premijos ar ne. Būtų kvaila. Lygiai kaip kvaila yra aiškinti, kad tuo laikotarpiu jis nebuvo valstybės vadovas. Svarbiau pažvelgti į priežastis, kodėl visuomenės susipriešinimas Lietuvoje neatslūgsta nė po 25-erių nepriklausomybės metų, o politinis elitas, plaudamasis rankas dėl precedento Europoje neturinčios emigracijos bei visuomenės nusivylimo neteisingos valstybės kūrimo procesu, vis dažniau kartoja Poncijaus Piloto klausimą: „Kas yra tiesa?“ Tarsi tiesų būtų daug. Tarsi jas galima būtų rinktis lyg nuo švediško stalo.

O tiesa yra paprasta. 1990-aisiais Lietuvos ir Estijos socialiniai bei ekonominiai parametrai buvo panašūs: planinės ekonomikos ir neefektyvaus sovietinio ūkininkavimo abi vienodai nustekentos, be Maskvos globos nepajėgios užtikrinti rinkų nei savo pramonės, nei žemės ūkio produkcijai. Abi turėjo pertvarkyti savo politines ir ekonomines sistemas taip, kad jos būtų pajėgios konkuruoti pasaulyje ir užtikrinti deramą pragyvenimo lygį savo piliečiams. Tam tie piliečiai ir pasisakė už atsiskyrimą nuo sovietinės imperijos ir balsavo už nepriklausomybės sąjūdžius.

Kokią balansą randame po 25-erių metų? Pažvelkime į Statistikos departamento 2015 m. duomenis. 1990 m. Lietuva turėjo 3,7 mln. gyventojų, Estija – 1,5 mln. 2015 m. Lietuva – 2,921 mln., Estija – 1,313 mln. Nedarbo lygis Lietuvoje 9,4 proc., Estijoje – 6,5 proc., vidutinis darbo užmokestis atitinkamai – 714 ir 1010 eurų, minimali alga – 325 eurai ir 390 eurų, vidutinė senatvės pensija – 242 ir 372 eurai, tiešginės užsienio investicijos – 12,46 mlrd. eurų ir 16,39 mlrd. eurų, vienam gyventojui tenkančios investicijos – 4.279 ir 12.479 eurai, valstybės skola – 14,91 mlrd. eurų ir 2,05 mlrd. eurų, vienam gyventojui tenkanti skolos dalis – 5 121 euras ir 1 564 eurai. Protingam – pakaks.

Pridurti galima nebent tai, kad Lietuvos po-

tencialas 1990 m. buvo didesnis už Estijos, turint galvoje populiacijos ir teritorijos dydžius bei su tuo susijusias ūkio vystymo galimybes. Šiandien Lietuva kenčia nuo antrojo „sodybų tuštėjimo meto“, tuo metu Estija emigracijos net neišvardija kaip problemos.

Ką tai turi bendra su nepaskirta Laisvės premija? Ryšys – tiesioginis. Jis atspindi Lietuvos vadovaujančio elito politinės kultūros lygį. Politinė kultūra nurodo priežastinį ryšį tarp pilietinės visuomenės kokybės ir politinio elgesio bei valstybinės santvarkos pobūdžio. Ji lemia politinių sprendimų kokybę. Ir tie sprendimai paaiškina Lietuvos atsilikimo nuo Estijos priežastis.

Lietuvos politinė kultūra pradėjo vystytis dar tarpukario nepriklausomybės laikais. Lenkijai 1920 m. atplėšus Vilniaus kraštą, formavosi gana agresyvus istorinis tautiškas (tautininkai). Stipresnis Katalikų Bažnyčios veiksnys turėjo įtakos visuomeninei sąrangai, politinio autoriteto sampratai, individualiems įsitikinimams (krikščionys demokratai). Lietuvos politinę kultūrą taip pat veikė per rusiškas mokyklas atėjusios socialistinės bei revoliucinės pažiūros, persmelkusios dalį inteligentijos. Šios pažiūros, viena vertus, brandino antikatikiškus nusistatymus (valstiečiai liaudininkai, socialistai), kita vertus – revoliucinį fanatizmą (komunistai).

Pasaulėžiūra grįsta politinė diferenciacija trukdė kompromisinį politinį procesą. Ypač dėl griežto priešinimosi valstybės ir Bažnyčios santykių klausimais. Iš Vakarų perimta demokratijos samprata praktikuota labiau Rusijos pavyzdžiu – be kompromiso ir pakantumo tradicijos. 1926 m. gruodžio 17 d. perversmas kaip tik dėl tos priežasties Lietuvoje rado palankią dirvą. Įsipilietino „stipraus valdžios autoriteto“ tradicija, laisvę tapatinanti su anarchija, teisinį autoritetą – su silpnumu ir neefektyvumu, gal net grąsančiu nepriklausomybei.

Sovietinis režimas praktiškai sunaikino šiuos veiksnius, primetė naujų faktorių visuomenės sąmonės ir politinės kultūros formavimosi raidai. Tur-

to nacionalizavimu, deportacijomis ir fiziniu naikinimu buvo naujai persluoksniuota visuomenė, sudaryta politinė bazė vienpartiniam ideologiniam valdymui. Pilietinė visuomenė sunaikinta totaliai. KGB institucijos pagalba sudaryta šizofreniško gyvenimo būdo ir psichologinės korupcijos gyvenimo sankloda. Įdiegta Maskvos administruojama centralizuota ekonominė sistema militariniams tikslams tenkinti. Grįsta chronišku prekių stygiumi, lygiava, ugdė privilegijas, korupciją, žlugdė žmonių motyvaciją ir darbštumą.

Tarpukario Lietuvos autoritarinė tradicija stalininio teroro ir brežnevinės stagnacijos sąlygomis atrodė kaip politinės sanvarkos ir valstybinio gyvenimo idealas. Tuo metu demokratinio ir parlamentinio gyvenimo laikotarpis (1920–1926) dėmesį patraukiančiais politinės raiškos pavyzdžiais visuomenės sąmonėje neišsirėžė. Todėl Lietuvos politinė kultūra susiklostė prieštaringai, komplikotai, iš „daugelio sluoksnių“. Įskaitant simpatijas autoritarinėms praktikoms, ateinančioms iš tarpukario perversminės Lietuvos, taip pat sovietinio ūkininkavimo tradicija grindžiamais refleksais, kai pasijuntama, kad kas nors „trukdo dirbti“.

Tos dvi galvosenos tradicijos slepia savyje giluminį konfliktą, nuolatinį „atsiskaitymo ir revanšizmo“ politiniams oponentams troškulį. Labiau plaukiantį, manyčiau, iš sąmonės negu iš blogos valios. Tą procesą stebime nuo pat 1990-ųjų. Ir nepriklausomai nuo rinkimų laimėtojų.

Neatlaidi, dažnai kerštinga kova su oponentais turi savo kainą. Lietuvos visuomenės susvetimėjimas politikai, valdžios autoritetui, apatija, atsiskyrimas dalyvauti procese, įsitikinimas, kad politikų elgesys yra sąlygotas asmeninio pasipelnymo iš dalies yra šios beatodairiškos tarpusavio kovos pasekmė.

„Jei turėčiau visą tikėjimą, kad galėčiau net kalnus kilnoti, tačiau neturėčiau meilės, aš būčiau niekas“ (1 Kor 13, 2), – sako apaštalas Paulius. Ir tuo pačiu atsako į klausimą, kodėl tas mažytis tikėjimo grūdas, įprasminęs 1991-ųjų Sausio dienas, neišaugo į garstyčios medį – kasdienišką meilę artimui. Taip pat – ir politikos darbais.

Ir tai paaiškina, kodėl mūsų visuomenė – tiek kartų apvilta – šiandien nebe naivi, kaip tada, bet ciniška.

Svarbiausia – tarptautinis saugumas

Kasmetiniame Lietuvos vadovės susitikime su užsienio valstybių ambasadoriais svarbiausia buvo saugumo tema. Roberto Dačkaus nuotr.

Atkelta iš 1 psl.

Lietuvos vadovė pabrėžė, jog, siekiant suvaldyti grėsmes žmonių ir valstybių saugumui, būtina stiprinti pagarbą tarptautinei teisei ir užtikrinti, jog tarptautiniai susitarimai būtų įgyvendinti, o jų pažeidėjai neliktų nenubausti.

Atsakydama į kylančius iššūkius Lietuva nuosekliai stiprina savo saugumą. Atkurta šauktinių karo tarnyba, modernizuojama karinė technika, didinamas finansavimas krašto gynybai.

Prezidentė taip pat atkreipė užsienio ambasadorių dėmesį į lėtėjantį pasaulio ekonomikos augimą. Dėl to, valstybės vadovės teigimu, dabar itin

svarbu užtikrinti ekonomikos augimo stabilumą ir vykdyti atsakingą fiskalinę politiką.

D. Grybauskaitė su užsienio valstybių ambasadoriais aptarė ir prasidėjusias Lietuvos derybas dėl narystės Ekonominio bendradarbiavimo ir plėtros organizacijoje. Narystė šioje pažangiausias pasaulio ekonomikas jungiančioje organizacijoje padės sustiprinti Lietuvos ekonomikos konkurencingumą, pritraukti daugiau užsienio investicijų bei didinti Lietuvos matomumą pasaulyje.

Tradiciniame susitikime su Prezidente dalyvavo daugiau nei 60 ambasadorių iš Europos, Azijos ir Artimųjų Rytų šalių.

ELTA

PRENUMERUOKIME IR SKAITYKIME „DRAUGĄ“

www.draugas.org

TELKINIAI

Šeimyniška ir jauki Švč. Mergelės Marijos Nekalto Prasidėjimo parapijiečių Kūčių vakarienė

Parapijos archyvo nuotraukos

Prisimenant Brighton Parko lietuvių Kūčių vakarienę

JOANA DRŪTYTĖ

Trečiąją Advento sekmadienį, kada uždegama piemenelių, arba džiaugsmo, žvakė, mūsų, Švč. Mergelės Marijos Nekaltojo Prasidėjimo parapijos, lietuvių bendruomenė po šv. Mišių susirinko į parapijos salę pasidžiaugti ir pabendrauti. Jausdami šeimą atvykome su namuose pagamintais Kūčių valgiais. Prieš išvykdamas į tolimą Mundelein priemiestį atnašauti šv. Mišių ten gyvenantiems lietuviams, kun. Gediminas Keršys palaimino vaišių stalus ir palinkėjo visiems smagiai praleisti laiką. Speciali „maisto komisija“ (klebonas Dorante ir kun. Ben) buvo įpareigota peržiūrėti suneštą maistą ir geriausius patiekalus pagaminusius Gabija, „ateivė“ iš Lietuvos viduramžių, apdovanojo mažomis dovanėlėmis.

Eiles skaitė Nijolė Subatienė.

Visi įsijungė į parapijos choro vedamą kalėdinių giesmių giedojimą.

Po to lietuviška tradicija laužėme kalėdaičius, dalijomės linkėjimais ir artėjančių šv. Kalėdų džiaugsmu. Svečiams kunigams buvo paaiškinta, ką ši tradicija reiškia, ir jie su malonumu prie mūsų prisijungė.

Paragavę gardžių patiekalų įsijungėme į choro vedamą šv. Kalėdų giesmių pyne. Po to klausėmės talentingos parapijietės Nijolės Subatienės eilių apie Kalėdas ir stebuklo laukimą, kurios taip gražiai tiko šiam vakarui.

Jaudinančios eilės, gražios Kalėdų giesmės ir šeimyniška aplinka sušildė širdis, o svečiams paliko gražų ispūdį.

Širdingas ačiū visiems prisidėjusiems prie šios smagios popietės. Lai užgimusiis Išganytojas laimina visus Naujaisiais metais.

Joana Drūtytė – Brighton Parko kantorių/lektorių vadovė

Šventėje dalyvavo ir Gabija – „ateivė iš Lietuvos viduramžių“.

Dievo Apvaizdos lietuvių parapijoje iškilmingai paminėtos svarbios datos

JAV LB Detroito skyriaus pirmininkė Rigonda Savickienė vardija žuvusius Sausio 13-ąją.
Juožo Vaičiūno nuotr.

REGINA JUŠKAITĖ-ŠVOBIENĖ

Sausio 10 d., sekmadienį, Southfield, MI, lietuvių telkinyje buvo paminėtos 1991 m. sausio 13-osios tragiškų įvykių Vilniuje 25-osios metinės. Nors pasitaikė šaltas oras su ledu ir sniegu, parapijiečiai susirinko prisiminti Kruvinąjį sekmadienį, kai už Lietuvos laisvę žuvo 14 nekaltų žmonių.

Minėjimas pradėtas iškilmingomis šv. Mišiomis Dievo Apvaizdos lietuvių bažnyčioje. Buvo įneštos JAV, Lietuvos bei skautų, šaulių ir ateitininkų vėliavos. Mišias aukojo parapijos klebonas kun. Gintaras Antanas Jonikas. Mišių skaitinius skaitė Linas Mikulionis. Vargonavo Ada Simaitytė. Giesmes vedė Simona Gavrilenco.

Pamoksle kun. Gintaras Antanas Jonikas jautriai prisiminė Sausio 13-osios įvykius. Jis paragino melstis už mūsų krašto didvyrius, paaukojusius gyvybę už Lietuvos laisvę. Tai diena, kurios nevalia pamiršti, nes tą dieną

Laisvė buvo aplaistyta krauju. Garsas apie „dainuojančią revoliuciją“ pasklido po visą pasaulį. Klebonas prisiminė, kad tuo metu jis buvo Pasvalio bažnyčios vikaras, tai buvo jo gimtadienio išvakarės. Bažnyčioje susirinko sąjūdininkai, atėjo meras, šeimininkė, daktaras. Susėdę prie stalo klausėsi žinių, kas vyksta Vilniuje. Suskambėjo bažnyčios varpai. Buvo nuspręsta autobusu važiuoti į Vilnių. Laimei, tuometinio TSRS vadovo M. Gorbačiovo įsakymu tanakai buvo atitraukti.

Aukas prie altoriaus nešė „Žiburio“ lituanistinės šeštadieninės mokyklos mokinukai, besiruošiantys Pirmajai Komunijai. Prie bažnyčios pagrindinio altoriaus buvo padėtos žuvusiųjų nuotraukos ir uždegtos žvakutės. JAV LB Detroito skyriaus pirmininkė Rigonda Savickienė išvardijo žuvusiųjų Vilniuje pavardes: Loreta Asanavičiūtė, 23 m.; Virgilijus Druskis, 21 m.; Darius Gerbutavičius, 17 m.; Rolandas Jankauskas, 22 m.; Rimantas Juknevičius, 24 m.; Alvydas Kanapinskas, 38 m.; Algimantas Kavoliukas, 51 m.; Vidas Maciulevičius, 24 m.; Titas Masiulis, 28 m.; Alvydas Matiukas, 30 m.; Apolinaras Povilaitis, 54 m.; Ignas Šimulionis, 17 m.; Vytautas Vaitkus, 47 m., ir vėliau miręs Vytautas Koncėvicius, 50 m. Tarp jų buvo du šauliai – D. Gerbutavičius ir I. Šimulionis. Po Justino Marcinkevičiaus eilių apie laisvę Mišios baigtos bendra giesme „Apsaugok, Aukščiausias, tą mylimą kraštą“. Giesmės žodžiai šią dieną smigo giliai širdin.

Po šv. Mišių aukos parapijiečiai rinkosi parapijos svetainėje ir kultūros salėje vaisėms ir pabendravimui.

Parapijos kultūros centro prieangyje, ant lininėmis staltiesėmis užtiestų stalų šių eilučių autorė buvo paruošusi parodėlę su Sausio 13-osios aukų nuotraukomis ir pagarbos simboliais. Ant atskiro stalo buvo spaudos, informuojančios apie Sausio 13-osios įvykius, ekspozicija: knygos, straipsniai, nuotraukos, eilėraščiai, kompaktinės plokštelės.

...Mes mokėsim numirt ne už svetimą mintį ar žodį...

Mes mokėsim numirt giedriu veidu ir tvirta dvasia. (Diana Glemžaitė)

Šventėje dalyvavo ir Gabija – „ateivė iš Lietuvos viduramžių”.

Po minėjimo maloniai pabendravome. Klebonas buvo dėkingas JAV LB Detroito skyriui ir pirmininkei Rigondai Savickienei bei Daivai Rugieniūtei už sklandų bei atmintiną Sausio 13-osios dvidešimtpenkmečio minėjimą.

Taip pat paminėjome ir gyvuosius – sausio mėnesį gimusius ir jubiliejus švenčiančius parapijiečius. Po šv. Mišių parapijos kultūros salėje Daiva Rugieniūtė buvo paruošusi parapijiečių suneštinį stalą. Sausio mėnesį yra gimęs ir mūsų mylimas klebonas kun. Gintaras Antanas Jonikas, kuriam parapijiečiai ir jo draugai linki Dievo palaimos, ištvermės, sveikatos bei energijos šiais Dievo Gailestingumo metais! Jubiliatams sugiedota „Ilgiausių metų!”

Paroda sužadynusi jausmus

Iš k.: „No Home To Go To” parodos kuratorės asistentė, muziejaus Genealogijos skyriaus vedėja ir muziejaus žurnalo redaktorė Kari-lė Vaitkutė, Čikagos istorijos muziejaus plėtros skyriaus vedėjas Michael Cansfield, Čikagos istorijos muziejaus archyvistė bei Čikagos Field Museum rinkinių kuratorė Serena Washington, Lietuvių kultūros muziejaus įkūrėjas ir prezidentas Stanley Balzekas, Jr., Čikagos istorijos muziejaus parodų kuratorė Tamara Biggs, „No Home To Go To” parodos kuratorės asistentė, Balzeko muziejaus direktorė Rita Janz.

VIRGINIJA PETRAUSKIENĖ

Balzeko lietuvių kultūros muziejuje veikianti paroda „No Home To Go To” sulaukė išskirtinio dėmesio. 2016 m. sausio 9 d. ekspoziciją aplankė ir įvertino Čikagos muziejininkų ekspertų grupė. Jiems vadovavo Čikagos istorijos muziejaus parodų kuratorė Tamara Biggs.

„Didžiuojusi šia paroda. Tai pirmoji mūsų muziejuje veikianti ekspozicija, kuri sudomino tokio aukšto lygio profesionalus. Mums šiandien yra neeilinė diena”, – šeštadienį sveikindama svečius sakė muziejaus direktorė Rita Janz.

Pusdienį dirbę muziejuje, ekspertai pateikė savo išvadas, kurios nudžiugino parodos rengėjus. Puikiai, labai gerai ir gerai – tai vertinimai, kuriuos savo darbo lapuose pasižymėjo vertintojai.

Lietuvių išeiviams, 1944-aisiais pasitraukusiems iš Lietuvos į Vakarų skirtinga ekspozicija buvo vertinama atsižvelgiant į kelis kriterijus. Ar patogiai jaučiasi lankytojas, apžiūrinėdamas ekspoziciją? Ar informatyvūs, aiškiai perskaitomi eksponatų aprašymai? Ar žiūrovo nevargina ir neblaško eksponatų išdėstymo tvarka? Kaip pristatoma paroda, kaip lankytojas suvokiamas ir įtraukiamas? Ar parengta ekspozicija yra reikšminga ir aktuali?

Atidžiai apžiūrėję parodą, ekspertai atsakė į šiuos ir daugiau klausimų, pateikė savo vertinimus. Įvyko disku-

sija prie apskrito stalo. Balzeko lietuvių kultūros muziejaus svečiai pabrėžė emocinę parodos prasmę ir reikšmę.

Muziejnininkai teigiamai įvertino tai, kad Antrojo pasaulinio karo pabaigoje į Vakarų pasitraukusių lietuvių, latvių ir estų istorija parodoje „No Home to Go To” perteikiama pasakojant atskirų šeimų istorijas. Šias istorijas iliustruoja ne tik autentiški pasakojimų tekstai ir dokumentai, bet ir nuotraukos, knygos bei iki šiol žmonių išsaugoti kai kurie iš Lietuvos į Ameriką atsivežti daiktai. Pastarieji ypač sujaudino ir paveikė parodą vertinusių ekspertus.

Unikalios, daugelį dešimtmečių išlaikytos šeimų relikvijos, padovanotos ar paskolintos muziejui, turi didžiulį emocinį užtaisą. Ne vienas parodą vertinęs specialistas kalbėjo apie jausmus, kuriuos jiems sukėlė kai kurie parodoje demonstruojami artefaktai. Pavyzdžiui, ekspozicijos pradžioje lankytoją pasitinkanti lagaminų ir keblioninių dėžių krūva. Jose ne tik keblavo brangiausi besitraukiančių žmonių daiktai. Lagaminai ar dėžės keblautojams neretai atstodavo stalą, suolą, o pavargusiems net ir lovą ar pagalvę.

Ne vienas parodos vertintojas aptardamas parodą minėjo vieną iš unikalių eksponatų – gabalinio cukraus dėžutę, kuri kartu su lietuvių šeima keblavo iš Lietuvos per Vokietijos stovyklą į Ameriką. Juodai dienai laikyti cukraus gabalėliai taip ir liko nesu-vartoti. Šeimos palikuonys dėžutę išsaugojo septyniasdešimt metų ir padovanojo muziejui.

Arba balta nuotakos suknėlė, ku-

ri mūsų dienų sulaukė tvarkingai sudėta į drobinį maišelį. Pastarajame prieš tai buvo supilti miltai, kuriuos latvių šeima gavo besitraukiančiųjų nuo sovietinio režimo Vokietijos stovykloje.

Parodoje eksponuojamas rankų darbo vaikiškas žaislas – triušis Bukutis kartu su tėvais Lietuvą palikusiam vaikui buvo ne tik draugas, bet ir šeimos narys. Kai į Vakarų susiruošusi šeima atsiveikino su Lietuvoje liekančia močiute, Bukutis irgi pabučiavo senolę.

New Yorke gyvenanti Lietuvos išeivė parodos rengėjams atsiuntė savo mamos lagaminėlį. Jame sudėti dantų gydytojos instrumentai, vaistai. Lietuvoje gydytoja dirbusi moteris juos atsivežė į Ameriką. Tačiau čia jai neteko šių daiktų panaudoti. Lietuvė gydytoja iki pensijos slaugė sergančius senukus jų namuose.

Komisijos narys Michael Cansfield sakė iki šiol nieko nebuvo girdėjęs apie Antrojo pasaulinio karo išeivius. Jis sakė tikėjęsis, kad paroda bus niūri. Tačiau aplankęs „No Home To Go To” gavo apie šį Baltijos šalių istorijos faktą daug informacijos. Tuo pačiu įsitikino, kad ekspozicijoje daug šviesių spalvų, vilties. „Ekspresyvu, emocionalu, ačiū už tokią parodą”, – atsi-sveikindami svečiai dėkojo Balzeko muziejaus šeimininkams.

Paroda „No Home To Go To” parengta 2014 metais. Ji buvo parodyta Washington, Philadelphia, Lietuvoje. Šiuo metu ją papildytą naujais eksponatais, galima aplankyti Balzeko lietuvių kultūros muziejuje.

Komisijos nariai apžiūri „No Home To Go To” parodą Balzeko lietuvių kultūros muziejuje Čikagoje.

Virginijos Petrauskienės nuotraukos

Lietuvos sporto muziejuje – ir išeivijos pasiekimai

Ispūdinga taurė Šaulių sąjungos 20-mečiui.

Sporto muziejuje – daug įdomių eksponatų.

A. Vaškevičiaus nuotraukos

ALGIS VAŠKEVIČIUS

Pačiame Kauno senamiestyje, visai šalia Rotušės veikia Lietuvos sporto muziejus, šiemet švenčiantis 25-ąsias įkūrimo metines. Tai vienintelis toks muziejus Lietuvoje, kurio fonduose sukaupta apie 30 tūkstančių eksponatų, o jo salėse galima išvysti tik dalį jų – maždaug tūkstantį. Čia galime sužinoti daug įdomių faktų apie Lietuvos sporto istoriją, o nemažas dėmesys skiriamas ir išeivijos sportui.

Muziejus įsikūręs senovės alsuojančiuose pastatuose, kur kažkada veikė sandėliai. Po daugybės prašymų, derinimų ir kreipimų Lietuvos sporto visuomenei pavyko pasiekti, kad čia būtų atidarytas toks muziejus, kuriam jau daugiau kaip dešimtmetį vadovauja buvęs sportininkas, treneris, Kauno miesto kūno kultūros ir sporto komiteto vadovas Pranas Majauskas. Net ir būdamas solidaus amžiaus, jis pilnas naujų idėjų ir sumanymų. Jo kabineto sieną puošia originalus 1938-ųjų tautinės Lietuvos olimpiados, surengtos tuo metu į Lietuvą grįžusių, ne vieną sporto šaką atvežusių išeivių iniciatyva plakatas.

Muziejaus darbuotojai didžiuojasi, kad būtent čia lankydamasis Valdas Adamkus apsisprendė ir paskelbė kandidatuosiantis į Lietuvos Prezidentus. Muziejuje yra daug labai įdomių eksponatų, susijusių su šio Prezidento vardu. Turbūt patys įdomiausi – tai V. Adamkaus dovanotas bilietas į 1939 metų gegužės mėnesį Kauno sporto halėje vykusias Europos vyčių krepšinio čempionato rungtynes bei paties Prezidento iškovoti medaliai.

Keturis medalius už pasiekimus šuolių į aukštį bei į tolį varžybose, taip pat bėgant 100 metrų ir estafetėse keturi po šimtą metrų V. Adamkus iškovojė Pavergtųjų Europos tautų olimpiadoje, kuri vyko Vokietijos Niurnbergo mieste 1948 metų liepos 30 – rugpjūčio 1 dienomis. Joje dalyvavo sportininkai iš 11 šalių. Gražiai įrėmintus medalius Prezidentas nutarė padovanoti šiam muziejui, kuriame apdovanojimai su nuotrauka iš jų įteikimo rodomi garbingoje vietoje, prie pat įėjimo.

Muziejaus ekspozicijoje galima išvysti dar vieną V. Adamkaus dovaną – jo geltonąjį 2000-ųjų metų olimpiados Sidnėjuje lagaminą. Daug įdomių eksponatų muziejui yra dovanoję ir ilgametis Lietuvos tautinio olimpinio komiteto vadovas Artūras Poviliūnas, pasaulyje žinomi sportininkai Arvydas Sabonis, Modestas Paulauskas, Gintautas Umaras, Romas Ubartas, Virgilijus Alekna, Vida Vencienė, Lina Kačiušytė bei daugelis kitų.

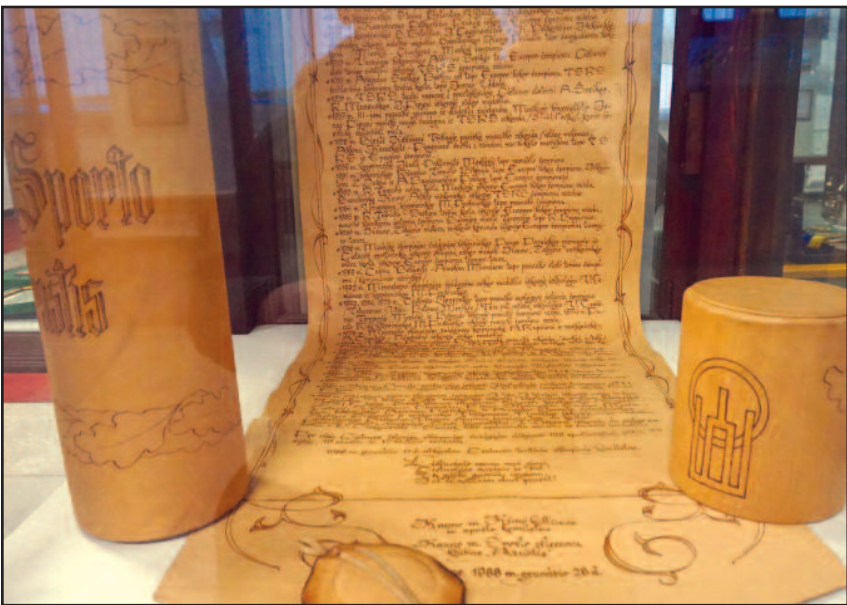
Šiandien čia eksponuojama jau beveik šimtametė Lietuvos sporto istorija suskirstyta atskiromis sporto šakomis. Pati pirmoji salė yra skirta kultūrizmui, kuris Lietuvoje mini savo 50-metį. Toliau – krepšinis, dviračių sportas, bėgimas, buriavimas, irklavimas, ledo ritulys ir kiti žiemos sportai.

Skaičiai tikrai įspūdingi – nuo Nepriklausomybės atkūrimo iki šandien Lietuva turi daugiau kaip 4 000 Europos ir pasaulio čempionatuose bei olimpinėse žaidynėse medalius pelniusių ir taip Lietuvą garsinančių sportininkų. Muziejaus stenduose – jų pačių dovanoti medaliai, taurės, diplomai, batai, pačiūžos, marškinėliai, ietys, dviračiai, plakatai. Kai viską maitai vienoje vietoje, gali tik pasidžiaugti, kiek puikių, Lietuvos vardą garsinančių sportininkų turėjome anksčiau ir turime dabar.

Tarp pačių įspūdingiausių eksponatų muziejuje – odinis Lietuvos sporto metraštis, kurio ilgas tekstas išdegingtas odoje. Jis buvo sukurtas 1988

A. Sabonio marškinėliai.

Odoje išdegingtas Lietuvos sporto metraštis.

P. Mikuličiaus diržas.

V. Adamkaus bilietas, jo iškovoti medaliai ir lagaminas.

Stendas, skirtas išeivijos sportinei veiklai.

metais, kai tuomečio Kauno dailės kombinato vadovai už istorinį darbą paprašė daug pinigų, ir tada būsimasis direktorius P. Majauskas su bendražygiais susirado Žaliakalnyje gyvenusią sentikių šeimą, kuri metraščio tekstą kruopščiai išdegino per trumpą laiką.

Muziejaus darbuotojai, paklausti, kokie eksponatai labiausiai domina ir vyresnius, ir jaunesnius lankytojus, įvardija krepšiniui skirtą stendą, kuriame galima pamatyti Kauno „Žalgirio“ krepšininkų 1986 metais Buenos Airėse iškovotą tarpkontinentinę R. W. Jones taurę, 1999 metų Eurolygos čempionų taurės kopiją, 2011 metų Europos krepšinio čempionato medalius bei kitus apdovanojimus.

Čia yra ir Lietuvos krepšinio legendos A. Sabonio 11 numeriu pažymėti marškinėliai iš 1996 metų Atlantos olimpiadų žaidynių su visų Lietuvos krepšinio rinktinės žaidėjų parašais. Po šių olimpiadų žaidynių marškinėlius į muziejų atvežęs krepšininkas jame lankėsi pirmą kartą ir buvo nustebintas eksponatų gausos bei įdomios ir išsamios mūsų sporto istorijos pristatymo.

Įdomūs ir kitų sporto šakų eksponatai – mūsų dailiojo čiuožimo atstovo Povilo Vanago, su Margarita Drobizko dalyvavusio ne vienoje pasaulio ir Europos pirmenybėse bei olimpinėse žaidynėse pačiužos, Lietuvos atstovų Šiaurės Amerikos nacionalinės ledo ritulio lygoje Dainiaus Zubraus marškinėliai bei lazda ir Dariaus Kasparačio palinkėjimai, disko metiko Virgilijaus Alekno marškinėliai, mūsų olimpiečių aprangos pavyzdžiai bei daugelis kitų.

Čia galima pamatyti ir Jungtinių Amerikos Valstijų lietuvių klubo San Jose, California 1978 metais dovanotą prizą plaukimo čempionei Linai Kačiušytei. Kitame stende – JAV lietuvių sporto komiteto dovanota išpūdinga taurė Šaulių sąjungos 20-mečio proga krepšinio turnyro nugalėtojai. Šią taurę išsaugojo krepšinio trenerio Mykalojaus Zaroskio šeima.

Atskiras stendas muziejuje skirtas ir išeivijos sporto apdovanojimams. Čia galima pamatyti taurę, skirtą Lietuvos-Amerikos lietuvių krepšinio varžybų 1959 metais nugalėtojai, nuotraukas, primenančias garsųjį tenisininką Vitą Gerulaitį, dešimtųjų Šiaurės Amerikos lietuvių sporto žaidynių apdovanojimus, daug kitų medalių, diplomų, nuotraukų.

Atskirame muziejaus pastate visą aukštą užima lygiai prieš metus duris atvėrusi ekspozicija, skirta Lietuvos bokso legendai, ringo džentelmenui Algirdui Šocikui atminti. Čia galima

pamatyti ir garsiojo boksininko apdovanojimus, ir asmeninius daiktus, kitus eksponatus, susijusius su Lietuvos bokso istorija. Iš tolo akis patraukia išpūdingas Australijos bokso čempiono Prano Mikuličiaus (1929–1991) diržas.

Dar vienas muziejaus aukštas skirtas ir glaudžiai su sporto susijusio lietuviško cirko istorijai – tai unikali Jadvygos ir Jono Ramanauskų Lietuvos cirko istorijos ekspozicija. Tai vienintelis cirko muziejus Lietuvoje, kuriame taip pat saugoma daug įdomių dokumentų, nuotraukų, afišų, spaudos iškarpų apie lietuvišką cirką.

Lietuvos sporto muziejus nuolat rengia seminarus, konferencijas, švietėjiškus renginius, jį nuolat lanko jaunimas, čia demonstruojama dokumentinė vaizdo medžiaga apie sporto renginius, vykusius tarp Pirmojo ir Antrojo pasaulinių karų, sovietmečiu ir mūsų laikais. Lankytojų ypač pagausėja vasarą, kai į muziejų užsuka daug mūsų tautiečių iš užjūrio, norinčių susipažinti ir pasidžiaugti turtinga Lietuvos sporto istorija.

Krepšininkų apdovanojimai.

ATLANTIC Express Corp.

Siūlome automobilių gašėnimą į visas pasaulio šalis, automobilių pirkimą iš visų JAV aukcionų, asmens turto perkraustymą **1-708-599-9680**

ŠIUO METU JAU SURINKINĖJAME SIUNTAS KALĖDOMS!

SIUNTINIAI Į VISAS EUROPOS SĄJUNGOS ŠALIS

+ UKRAINA, BALTARUSIJA, MOLDOVA, RUSIJA.

PAGREITINTI ORO IR LAIVO SIUNTIMO TERMINAI

SAUGUMO IR GREIO GARANTIJĄ

KIEKVIENA DEŽĖ NEMOKAMAI APDRAUSTA \$100

SEKITE SAVO SIUNTAS:
www.AtlanticExpressCorp.com/tracking

Asmeninių siuntų tel.: **708-907-3000**

Siuntinių paėmimas iš namų.: **630-774-2136**

Centrinio ofiso adresas.: **8801 S. 78TH AVE, BRIDGEVIEW, IL 60455**

Siuntinių Priėmimo Vietos

Rūta 6551 South Cass Ave., Westmont, IL 60559 Tel: 630-964-7882

Lithuanian Plaza 9921 S. Roberts Rd., Palos Hills, IL 60465 Tel: 708-599-9866

Kunigaikščių Užsaga 6312 S. Harlem Ave., Summit, IL 60501 Tel: 708-594-5622

Always With Flowers 1138 S. State St., Lemont, IL 60439 Tel: 630-257-0339

Eurus Deli 22 W. 535 Butterfield Rd., Glen Ellyn, IL 60137 Tel: 630-469-4290

Wonders of Nature 714 S. Buffalo Grove Rd., Buffalo Grove, IL 60089 Tel: 847-793-1000

Excel Insurance 5150 W. Belmont Ave #4, Chicago, IL 60641 Tel: 773-777-4700

Biomed 360 Townline Rd. Mundelein, IL 60060 Tel: 847-566-6676

Grantlex 704 N. Larch Ave., Elmhurst, IL 60126 Tel: 630-888-1838

Biomed 2 4548 N. Harlem Ave., Harwood Heights, IL 60706 Tel: 773-656-2430

Galos Caves 6501 W. Irving Park Rd. Chicago, IL 60634 Tel: 773-283-7701

Real Exteriors 3740 N. 25th Ave. Suite D Schiller Park, IL 60176 Tel: 847-671-1195

Atlantic Express Chicago 2719 W. 71 St., Chicago, IL 60629 Tel: 773-434-7919

Harvest Fresh (Vlt. Booth) 100 E. Rand Rd. Arlington Heights, IL 60004 Tel: 624-625-0331

Parengė Vitalius Zaikauskas

LIETUVA IR PASAULIS

Minėtas savanorių pajėgų 25-metis

Vilnius (Vyriausybės info) – Šausio 17 dieną Vilniuje minėtos Krašto apsaugos savanorių pajėgų įkūrimo 25-osios metinės.

Kreipdamasi į savanorius minėjime prie Seimo, Prezidentė Dalia Grybauskaitė pavadino juos svarbia grandimi tarp visuomenės ir kariuomenės, ir pabrėžė indėlį pritraukiant jaunuolius į kariuomenę, atnaujinus šauktinių kvietimą. „Šiandien Lietuvai savanoriai reikalingi kaip niekada“, – sakė Prezidentė. Vėliau iškilmingas minėjimas persikėlė į Seimą.

NATO pareigūnui – Lietuvos apdovanojimas

Vilnius (URM info) – NATO generalinio sekretoriaus pavaduotojui Alexander Vershbow įteiktas Užsienio reikalų ministerijos (URM) apdovanojimas „Lietuvos diplomatijos žvaigždė“. A. Vershbow apdovanotas „už tvirtą paramą visapusiškai Lietuvos integracijai į NATO ir šalies saugumo užtikrinimui“, pranešė URM. Šį garbės ženklą jam įteikė Lietuvos užsienio reikalų ministras Linas Linkevičius.

A. Vershbow NATO generalinio sekretoriaus pavaduotojo pareigas eina nuo 2012 metų. URM pažymi, kad jis palaiko gausesnių sąjungininkų pajėgų siuntimą į Baltijos šalis ir skatina Aljanso adaptaciją prie pasikeitusios saugumo aplinkos.

Užsienio reikalų ministerijos garbės ženklas „Lietuvos diplomatijos žvaigždė“ teikiamas nuo 2010 metų.

A.Vershbow įvertintas aukštu apdovanojimu. URM nuotr.

Šiuo ženklu apdovanojami Lietuvos ir užsienio valstybių piliečiai ir organizacijos už ypatingus nuopelnus garsinant Lietuvos vardą, puoselėjant ir plėtojant tarpvalstybinius santykius.

K. Grinius – Pasaulio tautų teisuolis

Vilnius (BNS) – Prezidentui Kaziiui Griniui ir jo žmonai Kristinai suteikti Pasaulio tautų teisuolių vardai, įvertinant jų nuopelnus gelbėjant žydus nuo Holokausto. Tokį sprendimą priėmė Izraelio Jad Vašemo Holokausto memorialiniame muziejuje veikianti visuomeninė komisija.

Lietuvoje K. Griniaus ir K. Griniuviens indėlis gelbėjant žydus buvo įvertintas dar 1993 metais, kai jiems suteikti nacionaliniai apdovanojimai – Žūvančiųjų gelbėjimo kryžiai. Lietuvos žydų bendruomenės pirmininkė

Faina Kukliansky sakė, kad komisijos darbas Izraelyje užtruko ilgiau dėl to, kad nėra išlikę gyvų liudininkų, o Jad Vašemas kelia gana griežtus reikalavimus. Už žydų gelbėjimą Pasaulio tautų teisuoliais Jad Vešemas yra pripažinęs daugiau kaip 800 lietuvių.

K. Grinius Lietuvos prezidento pareigas ėjo nuo 1927 metų birželio iki gruodžio 17 dienos perversmo. Lietuvos Seimas 2016-uosius yra paskelbęs K. Griniaus metais. Gruodį bus minimos jo gimimo 150-osios metinės.

Ribos gimstamumą probleminėse šeimose

Vilnius (LNK tv) – Pasvalio rajono valdžia pasiryžusi riboti vaikų gimstamumą probleminėse šeimose. Jų rajone per du šimtus, maždaug pusė tėvų – išgeriantys, kiti – protiškai atsilikę. Tokių gimdytojų šeimose auga daugiau kaip pusšesto šimto vaikų, jie nuolatos prižiūrimi ir lankomi socialinių darbuotojų. Būtent ant jų

pečių tenka didžioji atsakomybė už vaikus. Tie patys socialiniai darbuotojai motinas neretai moko primityvių darbų ir užsiima lytiniu švietimu.

Vaiko teisių ir socialinės paramos atstovai įsitikinę, kad nuo lytinio švietimo reikia pereiti prie darbų – imti ir nupirkti jiems kontracetinių priemonių.

V. Andriukaitis – nepareigingas eurokomisaras

Vilnius (LNK tv) – Pasvalio rajono valdžia pasiryžusi riboti vaikų gimstamumą probleminėse šeimose. Jų rajone per du šimtus, maždaug pusė tėvų – išgeriantys, kiti – protiškai atsilikę. Tokių gimdytojų šeimose auga daugiau kaip pusšesto šimto vaikų, jie nuolatos prižiūrimi ir lankomi socialinių darbuotojų. Būtent ant jų pečių

tenka didžioji atsakomybė už vaikus. Tie patys socialiniai darbuotojai motinas neretai moko primityvių darbų ir užsiima lytiniu švietimu.

Vaiko teisių ir socialinės paramos atstovai įsitikinę, kad nuo lytinio švietimo reikia pereiti prie darbų – imti ir nupirkti jiems kontracetinių priemonių.

Irano džiaugsmas – trumpalaikis

Teheranas („Draugo“ info) – Kontrolie-riams patvirtinus, kad Iranas yra pasiruošęs vykdyti reikalavimus dėl branduolinio ginklo plėtojimo prevencijos, šaliai buvo panaikintos tarptautinės sankcijos.

Svarbus susitarimas dėl reikalavimų tarp Irano ir galingiausių pasaulio šalių ir organizacijų buvo pasiektas praėjusių metų liepą. Tarptautinės atominės energijos agentūros (TATE-NA) inspektoriai patikrino ir patvirtino, kad Teheranas vyk-dė numatytus reikalavimus. Iranas turėjo drastiškai sumažinti centrifugų skaičių ir išmontuoti sunkiojo vandens reaktorių netoli Arako miesto, nes šių abiejų tipų įrenginiai gali būti naudojami branduoliniam ginklui kurti.

Nutraukus sankcijas, Iranui bus leidžiama pardavinėti savo naftą tarptautinėse rinkose ir bus panaikintas milijardų dolerių vertės turto išaldymas.

Irano prezidentas Hassan Rouhani gyrė tarptautinių sankcijų jo šaliai panaikinimą. Tačiau JAV Atstovų Rūmų pirmininkas respublikonas Paul Ryan kategoriškai pasmerkė si-

Prezidentas H. Rouhani išreiškė džiaugsmą už sankcijų panaikinimą. Reuters nuotr.

tarimą. „Šiandien Barack Obama administracija pradės naikinti ekonominės sankcijas pagal terorizmo rėmimą pasaulyje pirmaujančiai valstybei“, – sakoma jo pareiškime.

JAV paskelbtos naujos sankcijos Iranui susijusios su šalies raketine programa. Baudžiamosios priemonės nukreiptos prieš 11 įmonių ir atskirų asmenų, rėmusių programą. Tiesa, Washingtonas daugiau kaip dviem savaitėms atidėjo naujų sankcijų paskelbimą, kad nepakenktų šeštadienį netikėtai įvykusiam pasikeitimui kaliniais. Sankcijos reiškia, kad minėti asmenys ir bendrovės neturės prieigos prie JAV finansų sistemos, bus išaldytas galimas jų turtas JAV.

A. Porošenka nori susigrąžinti prarastas žemes

Kijevas (ELTA) – Ukrainos prezidentas Petro Porošenka nori šiais metais susigrąžinti Donecko ir Luhansko, kur prorusiški separatistai paskelbė „liaudies respublikomis“, kontrolę. Ukrainos suverenumas abiejose užimtose teritorijose Rytuose turi būti atkurtas, pareiškė jis ir pažadėjo tam tikslui naudoti tik politines ir diplomatinės priemones.

Komentuodamas 2014 metų vasarą po prieštaringo referendumo Maskvos aneksuoto Krymo klausimą, Prezidentas pasiūlė tarptautinį mecha-

nizmą pusiasalio okupacijai užbaigti. Jame esą turėtų dalyvauti Jungtinės Valstijos ir Europos Sąjunga, o esant reikalui, ir Budapešto referendumą pasirašiusios šalys, taigi – be JAV dar ir Rusija bei Didžioji Britanija. Šios trys valstybės 1994-aisiais Vengrijos sostinėje įsipareigojo garantuoti Ukrainos suverenumą, kai buvusi sovietinė respublika atsisakė savo atominio ginklo.

JAV ir ES neseniai pratęsė dėl Ukrainos konflikto Rusijai paskelbtas sankcijas.

Rusai gins nuo asteroidų

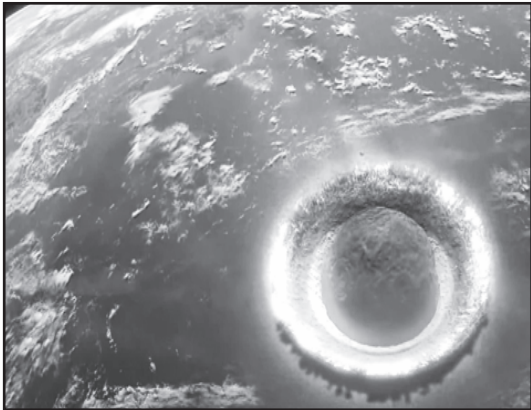
Maskva (Faktai.lt) – Tarptautinė mokslo bendruomenė pageidauja, kad Rusijos mokslininkai sukurtų branduoliniu sprogdinimu kosmose pagristą asteroidų nukreipimo programą.

„Pagal Europos Sąjungos septintąją bendrąją mokslinių tyrimų ir technologijų plėtros programą paleistas projektas „NEOShield“, kurio tikslas yra ištirti visas priemones, kurio-mis galima būtų paveikti pavojingus objektus. Užduotys išdalytos skirtingiems dalyviams iš įvairių šalių, o projektas dėl pavojingų objektų kosmose nukreipimo branduolinio sprogdinimo metodu patikėtas Rusijai, kuriai atstovauja Centrinis mašinų gamybos mokslinių tyrimų institutas“, – skelbiama pranešime.

Rusijos mokslininkai teigia, kad branduoliniai sprogdinimai šalia pavojingų Žemei asteroidų yra pats veiksmingiausias būdas išvengti jų su-

sidūrimo su planeta, nors šiuo metu tokio pobūdžio sprogdinimai kosmose yra uždrausti.

Institutas aiškina, kad veiksmingas branduolinis sprogdinimas vykdomas taip, kad asteroidas ne subyra į kelis gabalus, sukeldamas dar daugiau grėsmių Žemei, o pakeičia savo trajektoriją ir nekeyla susidūrimo pavojus.

Rusams patikėta kurti ginklą prieš asteroidus. AFP/„Scanpix“ nuotr.

Gyvenimas yra gražus

RAMŪNAS ČIČELIS

De Dam aikštėje

„Facebook“ nuotr.

Š. m. sausio 1 d. pirmininkavimą Europos Sąjungos (ES) Tarybai iš Liuksemburgo perėmė Nyderlandai – viena iš ES šalių steigėjų. Per savo pirmininkavimo pusmetį Nyderlandai pasiryžę susitelkti į svarbiausius šiuo metu ES kylančius iššūkius – migracijos spaudimo suvaldymą ir kovą su terorizmu. O šiandieną siūlome jūsų dėmesiui eseginį šios šalies sostinės – Amsterdamo, kuriame gyvena ir nemažai lietuvių, portretą.

Bet kurio miesto žmonių charakteristika prasideda ne nuo charakterio, vertybių, socialinių santykių, o nuo kraštovaizdžio. Amsterdamas yra lyg Europos New Yorkas. Kito tokio daugiakultūrinio ir mišraus miesto Europoje nėra. Nuo Londono jis skiriasi lėtumu, prisiršimu prie šimtamečių kultūros tradicijų ir kartu visiška laisve. Nesunku įsivaizduoti prie Atlanto vandenyno Amsterdame stovinčią niujorkiškę Laisvės statulą – europietiško liberalizmo ir konservatyvumo lydinys. Pagal indėlį į bendrąją Europos civilizaciją Amsterdamą būtų galima lyginti tik su Roma: pastaroji atnešė iš katalikybės ištakų kylančias socialines bei politines institucijas, klasikinių vaizduojamąjį meną, o Amsterdamas visa tai kūrybingai tęsė ir atnešė iki šių dienų. New Yorkas ar kitas Amerikos didmiestis visada yra megapolis, o Amsterdamas, būdamas viena gražiausių Europos valstybės sostine, išlaiko taip būdingą Senajam kontinentui jaukumą ir mažumo didume išpūdį. Lietuvui, kuris į Nyderlandus ar Jungtines Valstijas atvyksta į nedidelio Lietuvos miesto (net Vilnius būtų priksirtinas šiam tipui) ar kaimo, ir Amsterdamas, ir New Yorkas ar Čikaga teikia galimybes čia gerai įsitvirtinti ir išgyventi, nepatiriant didelių psichologinių ir buitinių sunkumų: didmiestis visada skyla į daugybę mažų miestelių, sudarančių vientisą megapolio audinį, todėl niekur neišeidamas iš Holendrecht Amsterdame ar vieno iš Brooklyno kvartalų, lietuvis gali jaustis net nepalikęs Tėvynės ir išvengti kankinančios nostalgijos.

Amsterdame, skirtingai nei daugelyje Jungtinių Amerikos Valstijų miestų, lietuviai gyvena tam, kad galėtų studijuoti šios šalies universitetuose. Niujorkiečiai ar čikagiečiai trečiosios bangos migrantai į JAV atvyksta ne vien studijuoti, bet ir kurti profesinę karjerą ar tiesiog laimėję Žaliosios kortelės loteriją. Nyderlandų lietuviai į šią šalį atvyksta ir apsigyvena ne dėl materialinio intereso – čia veikia nuostabi daugialypė aukštoji mokykla – Amsterdamo menų akademija, skylanti į Architektūros, Kino, Muzikos, Teatro, Šokio ir kitų menų mažesnes akademijas. Mokymosi kai-

na čia nebrangi, „įkandama“ lietuviui iš vidutinių pajamų šeimos, todėl dauguma mano sutiktų lietuvių Amsterdame yra jauni studentai, kurie čia neketina likti visą gyvenimą. Amsterdamas nėra vieta, į kurią „nusėdama“ visam gyvenimui – čia įgytas išsilavinimas praverčia tolimesnei karjerai Londone, Paryžiuje ar New Yorke.

Galbūt todėl, kad daugelis atvykusiųjų į Amsterdamą čia yra ne dėl piniginių interesų, pokalbiai kavinėse sukasi filosofinėmis, meno, egzistencinėmis temomis. Jauni žmonės čia ieško ir randa ne vakarietiškai rezervuotą santykį su atvykėliu (toks požiūris į naujakurius būdingas, pavyzdžiui, Berlynui), o draugišką ir mielai iškart integruojančią aplinką. Eidamas centrinėmis miesto gatvėmis, pamatai mažą skulptoriaus dirbtuvę, ir gali nesivaržydamas užėiti į patalpos vidų – būsi priimtas su arbata, kurią lydės malonus pašnekesys apie meno istoriją, šiuolaikinę skulptūrą ir kūrybines galimybes. Apie panašią aplinką XX amžiaus šeštojo-septintojo dešimtmečių Paryžiuje yra kalbėjęs neseniai Anapilin išėjęs tapytojas Pranas Gailius: iki pietų piešiami eskizai ar tapomos nedidelės drobės, o popiet jau gali džiaugtis galerijai pardavęs savo darbus. Amsterdamas yra draugiškas menininkui, o ne verslininkui iš Lietuvos, nes tai vis dar yra reta vieta pasaulyje, kurioje iki šiol neveikia korporacinės vadybos principai: nedidelė dirbtuvė, asmeninis planas studijuoti ir kurti čia – tai daugelio čionykščių lietuvių nesunkiai įgyvendinamas planas.

Rytas su kava, malonus pasivažinėjimas į akademiją ar darbo vietą dviračiu, šiltas bendravimas su kaimynais, pasisėdėjimai prie gausybės Amsterdamo kanalų – tai paprasta, nepretenzinga, autentiška daugelio atvykusiųjų svajonė. Galimybė rasti čia savo vietą prilygsta pokalbiui kavinėje su nepažįstama ispanų tautybės moterimi, kuri už baro šaukia „La vida es bella“, jos paauglė dukra iš kito kavinės kampo pajau itališkai atliepia „Vita e bella“, o anglakalbiame amsterdamičiui belieka pridurti „Life is beautiful“. Išties, gyvenimas Amsterdame – gražus.

VISI MĖGSTA KINĄ

Kino filmas „Hateful Eight“

ANDRIUS KRIAUČIŪNAS

Apie ką šis filmas?

Veiksmas vyksta prieš 150 metų, po JAV pilietinio karo. Filmą prisi-deda Wyoming valstijoje, kur tuo metu labai sniga. Vežimu į Red Rock mies-telį važiuoja John Ruth (kalinių ieš-kotojas – angliškai „bounty hunter“) ir Daisy Domergue (pabėgėlė). Pakeliui jie priima pavėžėti porą kitų žmonių. Tai majoras Marquis Warren (irgi ka-linių ieškotojas) ir Chris Mannix (nau-jasis Red Rock miestelio šerifas). Kyla tokia stipri sniego pūga, kad grupė turi sustoti anksčiau negu planuota. Jie už-suka į Minnie’s Haberdashery užeigą. Čia jų niekas nesutinka, nors papras-tai svečiai sutinkami. Užeigoje likęs tik vyras vardu Bob. Šis praneša grupei, kad Minnie (kuri ten dirba) išvykusi aplankyti savo mamos. Bob taip pat yra tik svečias, be jo yra apsistoję dar trys pakeleiviai. Majoras Warren pas Min-nie yra buvęs daug kartų, todėl po-kalbio su Bob metu jam kuo toliau, tuo labiau kyla įtarimų, kad čia kažkas ne taip. Jis smarkiai abejoja, ar Minnie tikrai lanko savo mamą. Jeigu norite sužinoti, ar majoras teisus, kas tikrai yra tas Bob ir kaip abi grupės išspręs klausimą, reikės kino filmą pažiūrėti patiems.

Kas filme vaidina?

Šiame filme yra daug gerai žino-mų aktorių. Tarp jų – Samuel L. Jack-son („The Incredibles“, „Avengers: Age of Ultron“, „Captain America: The Winter Soldier“), Kurt Russell („Silkwood“, „Overboard“, „Miracle“, „Furious 7“) ir Walton Goggins („Lin-coln“, „Django Unchained“, „Cowboys & Aliens“). Filmo direktorius – Quen-tin Tarantino. Jis žinomas dėl savo

gana žiaurių filmų, pavyzdžiui, „Kill Bill“, „Inglourious Basterds“ ir „Djan-go Unchained“.

Kas patiko labiausiai?

Man labiausiai patiko, kad filmas praktiškai yra „Murder Mystery“ – de-tektyvinė mįslė. Aš šį žanrą labai mėgstu. Man yra labai prie širdies, kaip filmas yra padarytas.

Kas patiko mažiausiai?

Iš pradžių nepatiko, kad visas fil-mas praktiškai vyko viename kamba-ryje. Bet pagalvojęs, kad iš tikrųjų taip viskas ir vyko, nusprendžiau, kad gal ir nėra taip blogai. Filmo pradžia gal ir yra kiek ištęsta (visas filmas yra daugiau kaip trijų valandų), bet žiūrėti man tikrai nepabodo.

Kam siūlyčiau šį filmą?

Tikrai nesiūlyčiau mažiems vai-kams, nes jis turi žymą „R“ (nuo 17-kos metų). Taip pat nesiūlyčiau seneliams, nes filmas yra žiaurus. Jame yra daug kraujo ir šiek tiek nuogybių.

Ar verta filmą žiūrėti kino teatre?

Kaip jį vertinti?

Manau, kad verta žiūrėti kino te-atre, kad pajustum visas emocijas. Buvo scenų, kurias, man atrode, geriau žiūrėti ant didelio ir gero ekrano. Taip pat neverta pirkti šį filmą, nes nema-nau, kad jį kas nors norės žiūrėti daug kartų. Pirmas kartas man labai patiko, bet daugiau jo žiūrėti neplanuoju. Kino filmui duociau 8.5 taško iš 10. Pa-gal www.rottentomatoes.com tinkla-lapį, 75 nuoš. kritikų ir 78 nuoš. žiū-rovų filmą vertino teigiamai.

SKAUSMO GYDYMAS

DR. RENATA VARIAKOJYTĖ

SKAUSMO GYDymo SPECIALISTĖ

7600 W. College Drive

Palos Heights, IL 60463

Tel. 708-361-5550

Nugaros, kaklo, galvos, sąnarių bei kitų skausmų gydymas

VIDAUS LIGOS

EDMUNDAS VIŽINAS, M.D., S.C.

VIDAUS LIGŲ GYDYTOJAS

Kalbame lietuviškai

6918 W. Archer Ave. St. 5 ir 6

Chicago, IL 60638

Tel. 773-229-9965

Valandos susitarus

AKIŲ LIGOS

DR. ŽIBUTĖ ZAPARACKAS

DR. PAUL KNEPPER

Akių ligos – chirurgija

150 E. Huron, Suite 1000

Chicago, IL 60611

Valandos susitarus

Tel. 312-337-1285

ARAS ŽLIOBA, M.D.

AKIŲ LIGOS – CHIRURGIJA

219 N. Hammes Avenue

Joliet, IL 60435

Tel. 815-741-3220

DANTŲ GYDYTOJAI

DR. JOVITA KERELIS

DANTŲ GYDYTOJA

9525 S. 79 th Ave., Hickory Hills, IL

Tel. 708-598-8101

EUGENE C. DECKER, DDS, P.C.

DANTŲ GYDYTOJAS

Lietuviams sutvarkys dantis už prieinamą kainą

Susitarimui kalbėti angliškai arba lietuviškai

4647 W 103 St, Oak Lawn, IL

25 E Washington, Ste 1121, Chicago, IL Tel. 708-422-8260

Misijų kelionės III kelionė (1981 m. rugsėjis)

Vasario 5 d. minėsime vieno iškiliausių sovietmečio kovotojų už žmogaus sie-lą bei tautos laisvę kunigo Juozo Zdebskio 30-tąsias mirties metines. Ta pro-ga spausdiname (žr. 2015 m. gruodžio 8, 15, 22 ir 29 d. bei 2016 m. sausio 5 ir 12 d. „Draugo“ laidas) pluoštą prisiminimų apie šią neeilinę asmenybę, su-dėtą į 1996 m. „Lumen“ leidyklos Vilniuje išleistą knygą „Kryžiaus ir Meilės ke-lias. Prisiminimai apie kunigą Juozą Zdebskį“ (sudarė ir parengė sesuo Loreta Teresė Paulavičiūtė). Tęsiame gydytojos **Birutės Žemaitytės** pasakojimą apie kunigo misijos keliones.

Kun. Jonas Zubrus, SJ

BIRUTĖ ŽEMAITYTĖ

Šaltoka diena. Rudens vėjas drasko paskutinius la-pus, raudonuoja šermukšniai.

Su kun. Juozu nuvykome į nuošalią kaimo pa-rapiją pasiimti kelionėn dar vieno keleivio – tėvo Zubraus. Jį radome zakristijoje. Jis sku-biai susidėjo daiktelius ir išvykome, nes iki lėktu-vo išskridimo buvo likę visai nedaug laiko. Iš Vil-niaus aerouosto pakilo milžinas paukštis ir nusi-leido Volgogradę. Tačiau iki kelionės tikslo dar apie 260 kilometrų.

Pavakarys. Išlipę iš lėktuvo, netoliese radome mažą autobusiuką, vykstantį mums reikiama kryp-timi (jis, matyt, buvo atvežęs savus keleivius). Kun. Juozas pakalbino vairuotoją, iš anksto užmokėjo už kelionę ir išėdome.

Autobusėlio publika – rinktinė. Visi keleiviai, išskyrus mus, rūkė, gėrė degtinę, spjaudėsi ir labai bjauriai keikėsi. Viduje toks baisus tvaikas nuo deg-tinės, dūmų iš pypkių dantyse bei motoro, kad nėra žodžių išreikšti... Dvokė ir jų valgoma kažkokia mėsa, konservai. O jau kalbos kalbėlės... Tėvas Zu-brus sėdėjo prieš mus tylus – ir jam reikėjo klausytis šitų nešvankybių... Kun. Juozas užsigrūdinęs pa-našiose situacijose. Negi pakeisi šiuos žmones, ku-rių leksikonas taip įaugęs į kraują? Tylėjome. Va-žiuojant, kratantis per duobes ir tokioje aplinkoje pradingsta ne tik apetitas, bet ir miegas...

Apie vidurnaktį atsibaladojom į Kotovą. Susi-radome gerai žinomus namus, kuriuose gyvena Viešpats. Beldžiam į langą – tylu. Mat jie miega iš kitos namo pusės esančiame kambaryje. Vartai aukšti, užsklęsti iš vidaus. Belieka man, kaip jau-niausiai, ropštis per vartų viršų. Sėkmingai atsi-dūriau kieme, atšoviau vartų sklendę. Prižadinę se-nukus, visi sugužėjome į vidų. Kaip gera pas sa-vuosius! Senukai nuoširdžiai priėmė, pavalgydino, apnakdvydino.

Anksti rytą senukas Konradas, nors pats ir liu-teronas, bet uoliai kviečiantis tikinčiuosius, išėjo jiems pranešti, kad atvyko kunigai. Tuojuo pradė-

jo rinktis žmonės. Vie-nas kunigas išėjo į mies-tą lankyti ligonius, o ki-tas klausė susirinkusių-jų išpažinčių. Kai sugrį-žo pirmasis, prasidėjo šv. Mišios. Graudi giesmė suvirpino namelio sien-as...

Tą pačią dieną išvy-kome toliau. Pavakary buvome Petro Valo mies-te.

Čia irgi sujudo, subruzdavo žmonės, trokšdami pa-sinaudoti kunigo apsilankymu. Šį kartą kunigai net du.

Šiame mieste ligonių lankyti išėjo kun. Zubrus, o kun. Juozas liko krikštyti, klausyti išpažinčių. Kai kunigas, aplankęs ligonius, sugrįžo, prasidėjo šv. Mi-šios.

Žmonių prisirinko pilni maldos namai, bet be-veik nėra jaunimo, vaikų. Tėvai sutiktų juos leisti mo-kytis tikėjimo tiesų, bet reikia atvykti. Reikia apsi-gyventi tarp jų ir iš anksto parengti kelią Viešpaties atėjimui. „*Pjūtis didelė, bet darbininkų mažas...*”

Kai kam atrodo, kad į šiuos tolimus kraštus vyks-tama susižavėjus romantika... Už tokius belieka melstis: „*Tėve, atleisk jiems, nes jie nežino, ką kalba...*”

Pas mus, Lietuvoje, mažai suprantamos šių kraštų sąlygos. Ir man grįžus, savieji ne kartą klaus-davo: „Na, kaip? Ar daug parengta Pirmajai išpa-žinčiai, Komunijai?”

Dievuliau, koks naivus klausimas! Čia reikia džiaugtis kiekvienu vaikiu, kiekvienu jaunu žmo-gumi, kuris sutinka klausytis Dievo žodžio. Čia dir-vonai, kuriuos reikia išplėsti. Čia žmonės, dvasia al-kani ir ištroškę, bet praradę alkio ir troškulio jaus-mą. Reikia juos pažadinti, reikia atnešti tyro Malo-nės oro, kad jie giliai įkvėptų. Reikia didelės kant-rybės ir takto prieiti prie jų durų. Reikia nenusigās-ti abejingumo, šaltumo ir dvasinio letargo. Juk jie pro-pagandos užliūliuoti, pavargę nuo kasdieninių dar-bų, nes dirba daugiau negu kadaise mūsų bau-džiauninkai... Reikia rasti raktą į jų širdis, kurios at-siveria pamažu ir nedrąsiai. Reikia didelės meilės rinkti visus trupinėlius ir juos dėti į Viešpaties pin-tines.

Gal čia ilgai ilgai teks laukti derliaus. Bet svar-bu dirbti, kultivuoti apleistą sielų dirvožemį, išmelsti Malonės lietu, kad kunigas atvykęs rastų parengtą dirvą berti Dievo žodžio sėklai. Gal mes ir nesu-lauksime derliaus, bet reikia – būtinai reikia! – sėti, rinkti trupinius į ištiestus Išganytojo delnus.

Su kokia kantrybe ir nuoširdumu kun. Juozas su-tikdavo kiekvieną žmogų! Jam kiekviena siela buvo brangi ir nepakartojama. Jis jas gydė, plovė ir rin-ko į Viešpaties aruodus.

Kotovo mieste šv. Mišias aukėjo kun. Zubrus. Mišios buvo giedotinės: neblogai skambėjo lo-tyniškos giesmės. Pasistiprinę gyvųjų Duona, atsigaivinę dvasia, žmonės vakaro tamsoje išsi-skirstė į namus. Mes parėjome pas tetą Rozą Dilman, kurios namuose daug vietos.

Rytą išvykome į didelį Franko kaimą, apie kurį pasakojau antroje kelionėje. Čia bus pats kelionės centras.

Vargais negalais atvažiuojame iki rajono centro. Prasidėjo nesibaigiantis autobuso laukimas. Netekęs kantrybės, kun. Zubrus pratarė:

– Nejaugi čia negalima kaip nors iš anksto su-siplanuoti išvykimo, kad neitų veltui taip brangus lai-kas? Pagaliau reiktų žmonės iš anksto pranešti, kad jie lauktų kunigo, o ne kunigas jų!

Kun. Juozas šypsodamasis atsakė:

– Tėveli, čia atvykus laikas sustoja. Belieka vie-nas dalykas, kuris gelbsti visose sąlygose – kantry-bė. Čia autobusų nepaskubinsi, tvarkos neįvesi. Reikia kantriai laukti, ir tiek. Pranešti iš anksto žmo-nėms taip pat negalima: tada mes rastume ne tik žmo-nės belaukiančius, bet ir nuošaliau stovinęją milicijos mašiną... Taigi, Tėveli, nesinervinkit ir nesijau-dinkit – viskas bus gerai, nors ir po daug valandų, mes pasieksime tikslą. Čia jums ne Ukraina, kur žmo-nės laukia su ašaromis akyse, po kunigo kojomis ties-dami skaras, berdami gėles. Šiuose kraštuose jokios išorinės pagarbos ir entuziazmo nematysit...

Mes jau Franko kaime. Apsistojome toje pačio-

je gausioje šeimoje. Tuojuo apie mūsų atvykimą su-žinojo visi geros valios žmonės ir ėmė rinktis. Nuo-taika visai kitokia. Čia daug jaunimo, vaikų ir kū-dikių. Klegesys, judrumas, gyvybė.

Jie renkasi – paprasti ir mieli. Mergaitės baso-mis kojomis, nors jau abiturientės. Šių mergaičių akyse spindi krikščioniškos tyra siela, jos dar nesugadin-tos bedieviškos aplinkos. Jos nuolat užimtos, rūpi-nasi mažesniais broliukais, sesutėmis, dirba laukuo-se, daržuose ir namų ūkyje, nes kiekviena gausi šei-ma turi ir didelį gyvulių bei paukščių ūkį.

Renkasi maži vaikai ir mergytės. Visų žvilgsniai nukreipti į mus: mes jau pažįstami. Tai Viešpaties žie-dai, pražydę suaižėjusioje stepėje.

Pakartojome, prisiminėme tikėjimo tiesas, pa-sirengėme išpažinčiai. Prieš išpažintį buvo sunkus vaikielių savimeilės išbandymas: juos visus kun. Juozas paragino atsiprašyti savo tėvelių. Kaip sun-kiai sekėsi šis nusižeminimo aktas! Bet galop visi be išimties tai padarė.

Kadangi buvo du kunigai, tai pasidalijo darbu: vienas klausė išpažinčių viename kambaryje, kitas – kitame, o laukiantieji buvo viduriniame kambaryje ir virtuvėje. Visi jaunieji ir mažieji susispietė prie kun. Juozo kėdės-klausklos, o suaugusieji ir senieji atliko išpažintį pas kun. Zubrų. Dar niekada šiuose namuose nesidarbavo du kunigai – šį kartą mes la-bai turtingi!

Baigus klausyti išpažinčių, prasidėjo šv. Mi-šios, kuriose giedojo vaikai. Tokiomis nežmoniško-mis sąlygomis kilo į dangų tyra giesmė. Kokios brangios kiekvienos akys, kurios žvelgė į Išganyto-ją Perkeitimo metu, ir širdys, kurių gelmes „nušvietė Viešpaties šlovės šviesa”?

Tai va, kokie spindintys tie trupinėliai, kuriuos vis rinko ir rinko šventos kun. Juozo rankos. Jis mokė juos gyventi pagal sąžinės balsą, mokė mylėti ir at-leisti. Mokė visas kančias vienyti su Jėzaus kančia ant kryžiaus, mokė drąsiai savo gyvenimu išpažin-ti gyvąjį Dievą. Mokė tėvus laiminti savo vaikielius ir, gink Dieve, niekada jų neprakeikti, nes tėvų pra-keikimas duoda šėtonui didelę galią veikti jų vaikus. Mokė užjausti vieni kitus, suprasti ir tvirtai laiky-tis švento Katalikų Bažnyčios tikėjimo.

Jis atskirai kalbėjosi su geros valios vyrais, kur-ie nedrąsiai ėmė vis labiau domėtis religiniu gy-venimu. Tiesa, jis niekada nieko nevertė: mokėjo laukti, kada Viešpats prakalbina sielą. Toks kun. Juo-zo taktas ir gerumas ne vieną patraukė į Viešpaties kaimenę.

Jam gaila buvo Anės – apsigimusios, negra-žios, bet labai protingos mergaitės, augančios gir-tuokio tėvo namuose. Kun. Juozo akys ilgiausiai su-stodavo ties tais, kurie būdavo prislėgti, nelaimingi, suvargę, apsunkinti.

Kitą rytą šv. Mišios buvo aukojamos kitame kaimo kaimo gale, kur kiekvieną sekmadienį žmonės ren-kasi maldai, kur gyvena Dievas Eucharistijoje.

Po pietų grįžtame į Petro Valą. Norime dar ap-lankyti kaimą Novąją Nikolajevką. Oras pabjuro. Dangus apsiniaukęs, lyja. Visur baisus purvynas. Dėl blogo kelio autobusai į tą kaimą nekursuoja. Suta-riame: kun. Zubrus lieka Petro Vale ir aprūpina ti-kinčiųjų reikalus, o mes su kun. Juozu išeiname pės-ti.

Vienuolika kilometrų žygiuojame geležinkeliu. Eidami kalbame Rožančių. Aplinkui tušti, nykūs ru-deniški laukai, gyventojų nėra. Pliukuose krūmuose strakši viena kita šarka, sučirškia žvirbliukas ir vėl – begalinė laukų platumas, stūgauja vėjas.

Šiuo geležinkeliu pėsčiai man tenka eiti jau tre-čią kartą, o kun. Juozui – antrą. Į čia buvo mano pir-moji kelionė. Kažin kiek vaikielių ateis iš to septy-neto?..

Mes vis einam ir einam Viešpačiui ieškoti sielų, nors dargana, purvas, nykuma. Kažin ar daug Lie-tuvos kunigų ryžtųsi eiti šį kelią dėl „trupinių”? Kun. Juozas nematuoja ir neskaiciuoja. Jis žino viena: rei-kia!

Diena slenka vakarop. Pradedą temti. Kaimo vis dar nesimato. Mes jį prieiname jau visai sutemus. Prasideda pats „nuostabiausias” kelio tarpas nuo ge-ležinkelio iki kaimo: per didžiausią purvyną tamsoje reikia įveikti apie porą kilometrų... Einame mašinų nuvažinėta keliavėže, bet greit ir ją pametame tam-soje. Kiekvieną žingsnį reikia atkovoti: iš glitaus pur-vo ištrauki vieną koją – įklimpsta kita... Kun. Juozas

kantriai eina tylus, purvinas, pavargęs. O juk reikia prisiminti, kad prieš nepilnus metus (1980.10.03) jis buvo cheminėmis medžiagomis nudegintas ir, aišku, sveikata dar nusilpusi.

Jau matyti kaimo žiburiai. Pasukam jų link, bet patenkam į dar didesnę klampynę... Pavargome, bet nieko: juk einame Viešpaties vardu! Kartais, nenulaikiusi pusiausvyros, į purvą sukiši ir rankas... Vėl, žiūrėk – liko purve batas. Apgrai bom jį susirandi ir džiaugiesi, kad bent į vidų nepribėgo tos „purvo košės“... Pasiekę kaimą, šviesoje atrodėme pasigailėtinai. Nieko! Vanduo viską nuplauna.

Kol plovėmės batus ir kojas, žmonės išėjo su žibintais kviesti kitų, nes jiems skirtas tik šis vakaras.

Susirinko nedidelis būrelis: kiti pabūgo purvo ir tamsos... O kun. Juozas nebijojo įveikti tūkstančių kilometrų, pėsčia eiti taip toli per purvą, tamsą, vėją, lietų... Teisingai jis sakė: „Nuodėmės turi išpirkti nekaltą, laisvai priimtą kančią“. Šiuos žodžius jis vykdė visu savo gyvenimu. Ir čia jis, nekaltas, kentėjo už kaltuosius.

Iš anksčiau parengtų septynių vaikelių Mišiose dalyvavo tik trys – kitiems buvo per sunku ateiti... Ar galima juos kaltinti? Juos reikia išvesti iš tamsos į šviesą. Jei galima ką kaltinti, tai mus, kurie ne viską – tikrai ne viską! – padarome, kad mūsų broliai praregėtų...

Atgal į Petro Valą mus nuvezė jau motociklu. Iš ten dar rengėmės į Palasovkos miestą anapus Volgos, kur atvykti prašė žmonės. Vykom autobusu iki Kamyšino, paskui garlaiviu ir vėl autobusu. Pasiekėme didelį miestą. Nors jis ir didelis, bet toli nuo civilizacijos. Gatvės negrįstos, visur batus purvynas (pas mus tokio purvo niekada nebūna: bjaurus, glitus, kažkokios visai kitokios konsistencijos). Šaligatviose vietomis nutiesos lentos: taip ir šokinėjai nuo vienos ant kitos, jei nenori prisemti pilnus batus šios purvo košės.

Vargšas kun. Zubrus – kaip jis jaučiasi šioje Rusijos mizerijoje?! Jis kantriai daro „akrobatiškus suolius“... Iriamės pirmyn. Prieiname nurodytus namus. Pirmas įeina kun. Juozas, po to išėjęs pakviečia mus. Kokia didelė tikėjimo jėga! Ji iš karto daro savais nepažįstamus žmones.

Pavakary susirinko žmonių. Buvo pakrikštyta nemažai vaikų – čia irgi šeimos gausios ir norėtų, kad kas atvažiuotų jų vaikelius mokyti tikėjimo tiesų, parengti juos išpažinčiai, komunijai.

Mišias aukojo kun. Zubrus. Žmonės pirmą kartą šiame mieste sulaukė kunigo, pirmą kartą čia buvo paaukota nekruvinoji Auka. Laukia šis kampeilis širdžių, kurios jiems parodytų Dievą... Kas jiems išties gelbstinčią ranką?..

Toliau vykstame traukiniu į Kamyšiną. Nusipirkome „mandrus“ kupė bilietus, tikėdamiesi žmoniškiau pailsėti. Atvyko traukinys. Varge mielas, kas per laužas! To vadinamojo „kupė“ suolai kieti. Pro plyšius švilpauja vėjas. Drebam iš šalčio. Kai pradėjo važiuoti – dar šalčiau. Susirietę, atseit miegam, bet nuo šalčio neįmanoma užmigti. Užsikloti davė išskydusią ploną antklodę, ir sušilk kad nori, kai traukinys nešildomas, o per visus plyšius skverbiasi šaltas vėjas...

Pagaliau kun. Zubrus sako: – Žinai, Juozai, kur ta višta, kurią žmonės įdėjo kelionei? Jei jau neįmanoma sušilti, tai reikia bent užvalgyti... – Taigi taip prabilo nusipaslinkęs Tėveliukas!

Nuoširdžiai juokdamiesi, pradėjome taršyti vištelę: gal bent maisto kalorijos sušildys iš vidaus. Vidury nakties valgome vištelę ir „giriame“ rusišką tvarką.

Vargais negalais – dar gyvi ir truputį šilti – pasiekėme Kamyšino miestą. Apsilankėme istoriniame muziejuje. Paskui pasibeldėme į pažįstamas duris. Čia mus mielai priėmė. Pasiskundė vietiniai gyventojai, kad kun. Jozifas paėmė iš jų Viešpatį... Kun. Juozas pateisino jo elgesį, bet po pamaldų vėl paliko jiems švenčiausiąjį.

Susirinko nedidelis būrelis žmonių: šio miesto katalikų bendruomenė labai silpna. Stačiatikiai turi gražią cerkvę ir joje meldžiasi, o katalikai atpratę, atšalę, išblaškyti. Bet ir šiuos „trupinėlius“ broliai kunigai surinko ir nekruvinoje Aukoje paaukojo dangiškajam Tėvui...

Po šv. Mišių ėjome į kitą gatvę. Ten buvo pakrikštyti keli vaikeliai. Kai grįžome namo, mus pavaišino šiltais valgiais ir vynuogėmis, augančiomis šeiminkų kieme. Kelionei įdėjo arbūzų.

Baigėsi mūsų kelionė. Autobusu nuvažiavome į Volgogradą. Lėktuvas nuskraidino į Maskvą. Maskvoje net nusigandom: visur sniegas, vėjas, šalta, o mes apsirengę lengvais rudeniškais drabužiais... Pervaziavom į kitą aerouostą. Kun. Juozas savo nuostabiąją metodą vėl gavo bilietus ir sėkmingai pasiekėme Lietuvos žemę. Ačiū Dievui!

Kaunas. Skubu į Katedrą. Iš kelionės esu dulkina, nešvari, pavargusi... Pradėjo smarkiai lyti – sulijo iki paskutinio siūlo... Tokia subjurus, pasigailėtina įėjau į švartą, šiltą Katedrą. Pasislėpiau tamsiausiam kamputyje, kad neišgąsdinčiau žmonių. Mačiau praeinančių daug švartių, dailių senelių. O aš kaip purvinas, sulytas kačiukas tūnojau savo kamputyje. Viešpats žino, kad ką tik parvykau iš varganos Rusijos žemės, norėdama bent truputį padėti savo broliams... Kaip sako kun. Juozas, norint būti laimingam, reikia išmokti gyventi ne sau.

Bus daugiau

Aukcione – partizanų vėliava

Internetinis aukcionas liveauctioneers.com, kuriame galima įsigyti įvairių meno dirbinių iš viso pasaulio, pradedant XVIII a. Budos skulptūra iš Tibeto, baigiant senoviniais baldais, pasiūlys nusipirkti ir Lietuvos partizanų naudotą vėliavą.

Aukcionas, kuriame bus galima įsigyti Lietuvos laisvės kovotojų sąjungos, kuri priešinosi sovietų ir nacių okupacijoms Lietuvos teritorijoje, 1944 m. naudotą vėliavą, prasidės sausio 23 d.

Šalia skelbiamų kelių vėliavos nuotraukų, rašoma, kad ji priklausė Lietuvos miško broliams – kovotojams prieš komunistinę Rusiją per ir po Antrojo pasaulinio karo. Pažymima, kad vėliava šiek tiek apgadinta.

Menotyrininko ir restauratoriaus Juozapo Blažiūno JAV aukcione apiktą vėliava su stilizuotu Vyčio atvaizdu, ažuolo šakų motyvais bei trumpiniu „LLKS“, greitai sulaukė nemažo Lietuvos istorijos puoselėtojų dėmesio. Socialiniame tinkle „Facebook“ pasirodė iniciatyva „Sugrąžinkime Lietuvos laisvės kovotojų sąjungos vėliavą namo“. Žmonės, kuriems yra svarbus Lietuvos istorinis paveldas, raginami finansinėmis aukomis prisidėti prie vėliavos sugrąžinimo į jos gimtinę. Tuo pačiu mėginama surinkti daugiau informacijos dėl parduodamo objekto istorinio tikrumo.

Pažymima, jog pradinė aukciono kaina už šią vėliavą – 500 dolerių, tačiau numanoma pardavimo vertė – 1 000 – 1 500 dolerių. „Jei 100 žmonių šiam tikslui paaukotų bent po 10 eurų, vėliava keliautų per Atlantą atgal į Lietuvą“, – rašoma „Facebook“ paskyroje, siekiančioje šios vėliavos grąžinimo į Lietuvą.

15min.lt

Premijuotą knygą apie JAV lietuvius galite nusipirkti „Drauge“

Vilniaus tarptautinėje knygų mugėje pristatytą 2015 metais leidyklos „Aukso žuvis“ išleistą knygą „Manėm, kad greit grįšim“ (sud. Dalia Cidzikaitė, Laima Petrauskaitė VanderStoep ir Dalia Stakytė Anyšienė) galite įsigyti „Draugo“ knygynėlyje. Kaina – 25 dol. (Illinois valstijos pridėtinės vertės mokestis – 9.25 proc., persiuntimas paštu – 5 dol.). Teiraukitės tel. 773-585-9500.

Knygoje – aštuoniolika pokalbių su JAV lietuviais, kurie Antrojo pasaulinio karo metais nuo artėjančio sovietų fronto ir tremties grėsmės buvo priversti palikti Lietuvą ir trauktis į Vakarus. Knygos sudarytojų pašnekovai atvirai pasakoja apie bėgimo iš Lietuvos aplinkybes, gyvenimą DP stovyklose Vokietijoje, apsisprendimą emigruoti ir įsikūrimą Jungtinėse Amerikos Valstijose.

Knyga „Manėm, kad greit grįšim“ yra didesnio projekto – Sakytinės istorijos projektas – dalis, kurį 1995 m. sumanė JAV Lietuvių Bendruomenės Kultūros taryba. Projekto metu į magnetofono juostas įrašyti 65 pokalbiai. 30 pokalbių įrašyti Čikagos apylinkėse, 35 – kitur. Šiandien bent pusė kalbintų asmenų jau yra mirę.

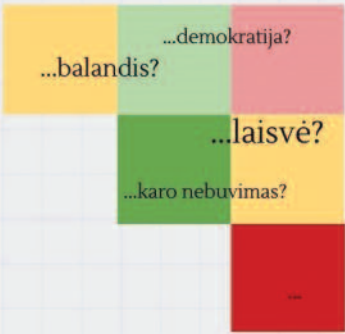

PAS MUS
IR
APLINK MUS

Redakcija nuoširdžiai dėkoja **Donaldui Stukui** iš Daytona Beach, FL už dosnią finansinę paramą – **600 dol.** Gerbiamas skaitytojas pratęsė prenumeratą, pridėdamas keturis kartus didesnę auką mūsų tolimesniems darbams. Esame labai pamaloninti.

Taika tai...

Piešinius siųsti adresu
K. Donelaičio g. 64, Kaunas LT-44248
arba
el. paštu: mindaugas.tamosiunas@kam.lt
[/vytautodidziojo.karomuziejus](https://www.facebook.com/vytautodidziojo.karomuziejus) @VDKmuziejus

Dėmesio!
**NUPIEŠK IR ATSIŪSK MUZIEJUI
KAIP ĮSIVAIZDUOJI TAIKĄ,
ARBA KAIP JĄ PASIEKTI**
Piešinių lauksime iki vasario 16 d. Jie visi bus patalpinti muziejaus FACEBOOK paskyroje ir iki kovo 11 d. vyks geriausių piešinių rinkimai.
„Geriausias piešinys (daugiausiai „Patinka“), „Geriausias užsienio lietuvių piešinys ir vienas atsitiktinių burtų kelių išrinktas piešinys bus apdovanoti vertingais muziejaus prizais.
Piešimo technika ir priemonės - neribojamos!

VYTAUTO DIDŽIOJO
KARO MUZIEJUS

Susitikimas su
Beata Nicholson
Jos naujos knygos
"Prie stalo Lietuva"
pristatymas
Sausio 26d. 7-9pm.

Pristatyme gros pasaulinio garso violončelistas **Ian Maksin**.
Labdaros renginį organizuoja: Chicago Mothers Foundation
Renginys vyks Lietuvių Dailės muziejuje, galerijoje "Siela". Vakara vedė: Aldegunda Svečių lauks vaisės, bei renginio metu galėsite įsigyti Beatos knygų.
Biliety teiraukitės kavinėje "Ruta" **Auka \$25**

Lietuvių Fondas praneša, kad priimamos paraiškos projektų paramai gauti. Elektroninę paraišką rasite LF tinklalapyje www.lithuanianfoundation.org (LT/skiltyje „Parama“).
Atkreipiame paraiškų teikėjų dėmesį, kad šiemet paraiškos priimamos iki balandžio 1 d.

KALENDORIUS

LR generalinis konsulas Čikagoje Marijus Gudynas linki fotografui Jonui Kupriui daugiau parodų.
A. Kižytės nuotr.

Sausis

Rytų pakrantė

Sausio 21 d., ketvirtadienį: 7 val. v. LR generalinis konsulas New Yorke kviečia į susitikimą ir fotografijų parodos atidarymą. Literatūrinius koliažus skaitys Gregorij von Leitis, New Yorko teatro klubo prizo laimėtojas, „Elysium“ steigėjas ir Lahr von Leitis akademijos ir archyvų vadovas. Bus atidaryta Jono Kuprio, ilgamečio išeivijos fotografo ir laikraščio „Draugas“ bendradarbio, nuotraukų paroda Lietuvos laisvės kovoms atminti „Atkakli viltis“. Prašome registruotis ny.renginiai@urm.lt arba tel. 212-354-7840.

Čikaga (IL)

Sausio 23 d., šeštadienį: 7 val. v. Lietuvių dailės muziejuje, galerijoje „Siela“ (14911 127th St., Lemont, IL 60439) – Ovidijaus Jučio akustinis koncertas.

Sausio 24 d., sekmadienį: 3 val. p. p. visi kviečiami į koncertą „Negirdėta pasaka“ PLC Lietuvių Fondo salėje. Jį režisuoja Klaipėdos universiteto Menų fakulteto Šokio katedros magistrantė Vitalija Ivinskis. Dalyvauja: lietuvių tautinio ansamblio „Grandis“ vaikai, tautinių šokių grupė „Rusnė“, Choreografinių žaidimų studija ir popchoras „Svajonė“. Bilietus galima įsigyti kavinėse „Old Vilnius“ bei „Rūta“ ir šokių studijoje „DanceDuo“. Surinktos lėšos bus skiriamos Pasaulio lietuvių centrui.

Sausio 30 d., šeštadienį: 6:30 val. v. „Sielos“ galerijoje Pasaulio lietuvių centre – susitikimas su režisieriumi Vincu Sruoginiu. Dokumentinio filmo „Nematomas frontas“ ištrauka, režisieriaus video darbų apžvalga, diskusija apie naują V. Sruoginio projektą „Last Stand“. Auka – 15 dol.

Sausio 31 d., sekmadienį: 2 val. p. p. Švč. Mergelės Marijos Gimimo bažnyčioje (6812 S Washtenaw Ave. Chicago, IL 60629) „Dainavos“ ansamblio koncertas „Tegul dirba Tavo naudai ir žmonių gėrybei“ Sausio 13 d. 25-mečiui paminėti.

Vasaris

Čikaga (IL)

Vasario 6 d., šeštadienį: 8:25 val. r. Pasaulio lietuvių centre, 14911 127th St., Lemont, 60439, IL – konkursas „Kugelis ir Krupnikas“. Pelnas skiriamas Rako skautų stovyklos remontui.

Vasario 6 d., šeštadienį: 6 val. v. Balzeko lietuvių kultūros muziejuje (6500 South Pulaski Road) „Gintaro“ salėje vyks tradicinis Užgavėnių šiupinys. Mažosios Lietuvos fondas ir draugija maloniai kviečia Jus gausiai dalyvauti. Vietas ir stalus galite užsisakyti pas Ramūną Buntiną tel. 630 969-1316.

Vasario 6 d., šeštadienį: 4 val. p. p. The New York Etonian House, 243 East 34th Street, New York, 10016, NY – dokumentinio filmo „Baltijos universiteto istorija“ peržiūra. Tai filmas apie Baltijos universitetą, kuris veikė 1946–1949 metais Hamburge. Šiemet sukanka 70 metų nuo jo įkūrimo. Dalyvaus režisierė Helga Merits.

Vasario 7 d. sekmadienį: 12:30 val. p. p. org. „Vaiko vartai į mokslą“ kviečia narius, rėmėjus ir organizacijos veikla susidomėjusius pasiklausyti metinio pranešimo. Susirinkimas vyks Pasaulio lietuvių centre, Lemont, IL.

Vasario 13 d., šeštadienį: – 6 val. v. pokylis „Amore“ – romantiškas lėšų telkimo vakaras paremti Pasaulio lietuvių centrą. Itališkas dainas atliks operos solistės Lijana Kopūstaitė-Pauletti ir Genovaitė Bigenytė kartu su pianiste Lisa Kristina. Šokiams gros grupė „Kaukas“ – Jūratė ir Rimantas Grabliauskai. Teirautis tel. 630-257-8787.

Vasario 25 d., ketvirtadienį: Ateitininkų namuose Čikagos ateitininkų sendraugijų rengiamas pabendravimo vakaras su Ginte Damušte. Bus pasidalinta informacija apie Mykolo Romerio universitetą Vilniuje 2013 m. įsteigtą Adolfo Damušio demokratijos studijų centro veiklą. Tikslus susitikimo laikas bus paskelbtas vėliau.

Kovas

Čikaga (IL)

Kovo 6 d., sekmadienį: 10 val. r. skautų ruošiamą tradicinę Kaziuko mugę su lietuvišku maistu ir žaidimais Pasaulio lietuvių centre – 14911 127th St., Lemont, 60439, IL.

Rugsėjis

Čikaga (IL)

Rugsėjo 18 d., sekmadienį: 3 val. p. p. Sabre Room pokylių salėje Hickory Hills – dr. Vilijos Kerelytės rudeninis koncertas „Atnešk man dainą“. Kartu su dainininke pasirodys ir muzikas Algimantas Barniškis.